

MAGYAR NÉPLAP

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI KATHOLIKUS HETILAP.

Megjelenik minden pénteken 16 oldal terjedelemmel.

A „Magyar Néplap” elő-
fizetési ára:
Egész évre 1 ft. 80 kr.
Fél évre 95 .
Negyed évre 50 .
Egyes szám 4 kr.

A „Magyar Néplap” és
„Mezőgazda” előfizetési
ára:
Egész évre 3 ft. — kr.
Fél évre 50 .
Negyed évre 80 .

Szerkesztik:
LEPSÉNYI MIKLÓS
és
NÉMETH GELLÉRT.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, L. ker.,
Bébreutal-utca 18. sz. — Ide küldendők az előfizetési
pénzek, valamint a lapra szánt mindennemű közle-
mények, és esetleges reklámok.
Egy 5 hasábos hirdetési nonparailsor ára 10 kr.

Kormányzóink — maguk között.

Sikerülvén az új vallási törvényeket a törvényhozó testületekben annyi vizsaly és veszély után szerencsésen keresztül erőszakolni, jobban mondva keresztülöpni, összejött a négy kálvinista vezér: Tisza, Szilágyi, Bánffy és Eötvös, hogy megbeszéljék és megállapítsák azon további hadi-

hogyrészükre országos anyagi segélyt helyeztünk kilátásba. Négy százezer forintot kértünk is már e célra az országgyűléstől. Sokat pedig közülök kinevezünk három-négyezer forint fizetéssel polgári főanyakönyvvezetőnek. Ez által sokat lekenyerezünk és elnémitünk. Magyarorszá-

Sz. László király a sziklából forrást nyit.

tervet és teendőket, melyek hivatva lennének ezen új törvényeknek a végrehajtását minden eshetőség, minden akadály ellenére biztosítani. A protestáns papokkal nem lesz bajunk, mondák, azokat teljesen megnyertük az ügynek az által,

gon a kaputos emberek nagyrésze már koldus. Ezeknek csak hivatal kell, aztán akár fát is vágathatunk rajtuk, madarat is fogathatunk velük, hidegben, melegben tolják szekerünket a hova akarjuk. A kaputos azért szabadelvű valamennyi,

Szíves bizalommal kérjük tisztelt elbarátainkat, lapunknak apostoli buzgósággal való folytonos terjesztésére, mert magasztos eszméink magvait csak így leszünk képesek széles körben elvetni és magunknak a jövőt biztosítani.

Szerk.

akik velünk tartanak, ha őket a kezünkből etetjük. A protestáns köznépet még azzal vezettük félre, hogy összes községi iskoláikat államiakká tesszük, levesszük nyakukról az iskolai, a tanítási költségeket. Arra ugye se gondol a nép, hogy az állam erre a költségeket megint csak az ő zsebjéből veszi. A nép előre nem szokott gondolni, hanem csak akkor vakarja a fejét, mikor látni fogja, hogy a jövő évben az adókönyvecskéje megint két rovattal gyarapodott. A katolikusoktól nincs mit tartanunk. mert a katolikus világiak a papság nélkül nem képesek nagyobb ellenállás kifejtésére; (majd meglátjuk. Szerk.) a papságról pedig már tudjuk mennyire meg van benne a harci kedv a vallás megvédelmezésében. A püspökök például az „*elvi kijelentésnél*“ tovább nem igen mennek; azt pedig megtették már, hogy az új vallási törvényeknek a főrendiházban ellenük szavaztak, sőt egy némelyikük mint a kassai már körlevelet is bocsájtott ki a megyebeli papsághoz, amelyben fölhevítte őket arra, hogy nyugodjanak bele az új törvények által teremtetett új helyzetbe és ne álljanak utjában a kormány akaratjának.

A közpapság a püspökökre tekint, mert a püspökök osztják az esperesi címet, a vörös cingulust; a püspökök által lehet a közpap címzetes és valóságos apát, prépost vagy pozsonyi kanonok, esetleg plébános; már pedig csak nem maradhat az ember örök időkre káplán vagy szegény plébános. Így hát a kath. papság miatt nyugodtan alhatunk; fog menni minden mint a karikacsapás.

Fog ám, mormogja Eötvös, úgy mint a mádi zsidó. — Ugyan kérlek, boszankodik Szilágyi, hagyj föl már egyszer azokkal a te zsidáiddal. Annyit emlegeted őket, hogy már szinte émeleg tőle az ember gyomra. Micsoda? Szól ingerülten Eötvös. „*A te zsidáiddal?* Azok úgy az enyéme, mint a tietek. Vagy hát nem a zsidók segítettek téged is győzelemre Pozsonyban úgy mint engemet Kecskeméten és Kossuth Francit Tapolcán? Hát nem a zsidók adják a pénzt a választásokra úgy a szabadelvű, mint a 48-as kormánypártnak. nekünk, azért, hogy titeket támogatassunk? Zsidók nélkül elmehetünk mindnyájan Kukutyinba zabot hegyezni; mert a kálvinista tiszteltes és rekrám pénzével ugyancsak nem állítjuk lábra se a szabadelvű, se a 48-as kormánypártot, mi nélkülünk pedig semmik se vagyunk. Kell is nekem pénz még zsidó a választáshoz, mondja hetykén Bánffy. Én ugy elkészítettem az idén a választói névjegyzéket, hogy nem marad benn más, csak kálomista. A katolikusokat, a néppártiakat egyszálalig kihagyatom. Nekem a választáshoz nem kell más mint zsandár, katonaság, no meg Tarnócy elnöknek. Bárki le-

gyen is a kormány, az általam összeállított választói lajstrommal mi kálvinisták ejtjük meg az általános választásokat. — De az én és hiveim mandátumát csak biztosítod, ha te ejted meg a választásokat? kérdi Eötvös. Okvetlen, — válaszol Bánffy. Mi soha el nem hagyjuk egymást, holtomiglan holtodiglan.

Hát ti szerencsétlenek, Rómára és a római pápára nem is gondoltok, aki mondhatom, nem a legbékésebb tanácsokkal látta el Magyarország katolikusait. Eh! mit nekem Róma és a római pápa, vágott közbe Tisza. Volt már nekem a római pápával is dolgom, mikor segélyét kértem a választásokra és meg is segített.

Elhiszem azt, jegyzé meg Szilágyi. Az akkor volt, mikor megígértük neki, hogy míg mi leszünk kormányon, szó se lesz polgári házasságról s papi jószágok elvételéről. De most más nótá járja ám. Csak nem gondolod, hogy a római pápa most is velünk tartson.

Ki tudja? Csak módját kell találni. Nekem már sok huncutság sikerült, — mondá Tisza. Hátha ez is bevág.

Be ám, mint Ladányba a mennykő, vágott oda Eötvös.

Mért ne? szól Tisza hamiskásan. Már ki is eszeltem valamit. Talán elstül.

Halljuk! kiáltják mindnyájan.

Meg kell hívni látogatóba Magyarországra Agliardit, a nunciust. A többit bizzatok rám és barátomra, Bánffyra. Ha Agliardi rámegey a lépre, annál jobb, ha nem, akkor is csuffá tesszük. Aki mer az nyer.

Hogy pedig én sokat mertem, azt megmutattam. A világ kevés ésszel kormányoztatik, még kevesebb becsülettel. de annál több huncutsággal, furfanggal. Egyszer már majdnem sikerült az országgal elhitetnem azt, hogy a 67-es kiegyezés rossz, az országra káros és hogy annak létrehozásával Deák az országot elárulta. S mikor már pártommal a bukás szélére jutottam, a hatalmas Deák-pártot furfanggal gyűrtem le s annak mindenható vezére lettem a mai napig. Akkor jelszavam volt a pénzügyek rendezése, ami ugyan máig se következett be, én azonban mai napig kormányozom az országot és ez a fődolog. Kormányra jutva sikerült elhitetnem az országgal azt, hogy Deák műve a legjobb, amit csak ember ész valaha kigondolhatott. Abban annyi joga van fenntartva és megóva az országnak, hogy szinte sok is. Ez is bevágott. Ez tetszett Bécsben is, s ezzel alapítottam meg uralkodásomat fölfelé örök időkre.

Nem is volt rá eset, hogy tizenötévi kormányzásom alatt Magyarországnak jogait Bécsessel szemben megvédelmeztem volna. Így tartottam

magamat mindig a felszínen, s ezzel tettem Ap-
ponyit örökre lehetlenné.

Ha én katolikus ember lennék, már eddig minden más vallásut rég kikergettem volna az országból, minden zsidót megkereszteltettem volna vagy már mind Jeruzsálembé kergettem volna, hogy ott szabadelvűsködjének a sóstenger partján, foghagyma illat mellett. — Mindenhez ember kell a gátra; emberük pedig most a katólikusoknak nincs; ez a mi szerencsénk és az ő szerencsétlenségük, azért vajmi könnyű elbánni.

Látjátok, ezzel az egy kis ártatlan szócskával „szabadelvűség”, amely tulajdonképpen egymagában mi határozott dolgot se jelent s e jelszó alatt mindenki mást és mást érthet és gondolhat magának: ismét sikerült lepipálnom az egész országot. — Lábaim alatt fetreng az egész nemzet. Kijelentettem, hogy a polgári házasságot, polgári anyakönyvvezetést, zsidóreceptiót a szabadelvűség kívánja, s az egész ország mellém állt.

Többet mondok, sikerült a felsőbb körökkel még azt a bolondot is elhíthetnem, hogy egyedül az új vallási törvények behozatalával lehet a 67-es kiegyezést megvédelmezni és biztosítani. Pedig a 67-ki törvényeknek éppen annyi közül van az új vallási törvényekhez, mind akár nekem Mohamed koporsójához.

Én a vallásügyi törvényekkel csak Eötvös és Justhékát akartam a kormánypártba átsegíteni, a kik nagyon megunták már azt a 48-as üres hazudozásukat és népámitásukat és szüntelen rimázkodtak, hogy segítsek rajtuk. No hát ezeken is segítettem. Idáig csak elvolnánk édesim, hanem mi lesz ezután? most lesz ám még csak a hadd el hadd, a vallásügyi törvények végrehajtása; mert a népnek kezd fölnyilni a szeme, kezd megjönni az esze és kezd fölbredni a lelkiismerete. A nép kezd már belátni azt is, hogy az új vallási törvények megint rengeteg költségbe kerülnek; én meg magam is kezdem beilátni azt, hogy a nagy hühéval megcsinált vallási törvények egy vallási felekezet liveinek se kellene. Erre nem számítottunk, erre nem voltunk elkészülve. — A népet teljesen kihagytuk a számításból és ez készen befütyülni. Ennek kell utját állni. De már ennek is megtaláltam a nyissát. Ha t. i. már egyszer bennük vagyunk ezekben a szerencsétlen törvényekben, hát végre is kell azokat hajtani, akár kellene azok a népnek, akár nem. Csak a kellő és alkalmas jelszót kell megtalálnunk; az ily jelszókkal eddig még mindig sikerült Apponyit a falhoz szorítanom. A „szabadelvűség” hangoztatása már nem hat, azzal több gimplit nem foghatunk. Össze kell valahogy vesznünk Rómával. Róma ellen kell hangulatot csinálnunk, még pedig annak a hiresztelésével, hogy *Róma bele-*

avatkozott Magyarország belügyeibe. A jelszó legyen az, hogy Magyarországnak meg kell védelmeznie függetlenségét Rómával szemben. Az ország megint mellettünk lesz, mert ki nem akar Magyarországon hazafi még pedig jó, nagy és legnagyobb hazafi lenni. Azok lesznek első sorban a mi zsidaink.

Már megint a mi zsidaink? Pattan föl Szilágyi.

Barátom, hiába ugrálsz, — vág vissza Tisza; azoké az összes sajtó Magyarországon, azok csinálják részünkre ismét a hangulatot és a közvéleményt.

Jó, jó; — szólának többen. Halljuk hát a római pápát tovább; ez nagyon érdekes lesz.

Meghiszem azt; Agliardit be kell valami ürügy alatt csalni Budapestre. Itt találkozni fog a főminiszterrel Bánffyval. Ez szóba hozza előtte a vallási törvényeket; a nuncius valamit szólni fog; és szóljon bármit, azonnal ráfogjuk, hogy beleavatkozott Magyarország belügyeibe; interpellátunk, lármát csapunk, megbuktatjuk a nunciust, megbuktatjuk Kálnoky külügyminisztert, ki már ugy se igen akar velünk egy hajóban evezni. Ezzel megmentettük Magyarországot függetlenségét Rómával szemben és mint nagy hazafiak megint mi kerülünk fölülr. A delegációba megszavazunk mindent, amit csak kérnek tőlünk. 40—50 millióval ismét több, vagy kevesebb, az már nálunk nem jön számításba. Hadd fizessen a nép, annál békésebb, csendesebb nyugodtabb lesz, mennél több lesz a terhe és mennél nagyobb lesz a koldustarisznyája. Alig telt el pár nap, Agliardi már Budapesten volt s Bánffyval találkozott.

Nos, barátom, mit szolt a nuncius? kérdi Tisza Bánffytól. Semmit, volt a válasz. Hát nem beszélgettetek a vallásügyi törvényekről semmit? Vagy igen — felelé Bánffy. Én szóba hoztam a nuncius előtt. S ő mit válaszol? — kérdi kiváncsian Tisza. Semmit, — felelé Bánffy. Mindössze azt a kérdést intézte hozzám, mi célból természetli Magyarország azt a sok *hagymát*? Amerre csak jött a vasut mentén, de különösen Budapesthez közeledve nem látott egyebet hagymatelepeknél. — Én arra azt válaszoltam, hogy sok ám nálunk a hagymafogyasztó, csak magában a fővárosban, vagy háromszázezer, sok kell ám annak a nemes hadnak. De meg is érdemli, mert az a magyar nemzet gyöngye, ékessége, szemefénye, vagyona, hatalma, erőssége, védpaizsa, őrangyala, oszlopa, föntartója, megvédője, ereje, kincsbányája, vagyonának letéteményese, mindensége; a kormánynak legbiztosabb támasza és egyedüli föntartója; minden szépnek, jónak, nemesnek és nagynak legönzetlenebb támogatója a magyar társadalmi osztálynak, legelőkelőbbje a

szabadelvűség mintaképe, a kath. vallás megvédelmezője, a magyar igazi hamisítatlan közvéleménynek megteremtője, a véderőnek védbástyája, a férfiúi bátorságnak, elszántságnak és vakmerőségnek egyedüli képviselője, daliás alakja. S ez a nemes had Excellentiád, a honfiúi érdemekben gazdag magyar zsidóság. Ugy? kérde fitymálólag a nuncius. Vagy igen, — válaszolám neki büszke önérzettel. Hát hogy meri a nuncius a mi termelési ágainkat birálat tárgyává tenni? Ez részéről közgazdasági ügyeinkbe, más szóval *belügyeinkbe való beleavatkozás*. Ezt meg kell torolni! kiálta föl Tisza. Ezért lakolnia kell Agliardinak, lakolnia kell Rómának! Kerítsétek rögtön elő azt a Futtakóbi zsidógyereket, had üsse a nagy dobot.

Igy kormányozzák Magyarországot! Igy bizony, mert Magyarország elég számár és gyáva, hogy így engedje magát kormányoztatni.

Istenem, de mélyen benn vagyunk már a politikai erkölestelenség posványában, jól alul. A míg ez a négy ember fogja Magyarország sorsát intézni, addig itt békesség nem lesz, mert ezek mindig egyenlenséget, zavart fognak előidézni és szítani, hogy a zavarosban halászhasanak. Magyarországot a földig alázták az által, hogy az ország légkörleteltabb tehetségét ajánlották a korona első tanácsosának csupán azért, hogy a hatalmat ők tarthassák kezeikben.

Mindenkinek, minden pártnak ezen négy ember megbuktatására kell tehát szövetkeznie, mert ennél nagyobb szolgálatot nem tehetünk se a koronának, se az országnak.

Dr. Bakonyi Elek
ügyvéd.

Sürgős fölhívás.

Választó polgártársaim! Az 1874. XXVIII. t. c. 53. §. szerint a választó polgárok névlajstromát július hó 5—15. napjaiban mindenkire nézve hozzáférhetővé kell tenni. Ez időszakból mai számunk megjelenésekor immár csak néhány nap lesz hátra. Sürgősen kérünk tehát mindenkit, ne restelje a fáradságot és nézzen utána: nem hagytak-e ki a névsorból olyanokat, akik választói joggal bírnak? Általános a panasz az összeírások ellen, melyek valósággal mondvacsináltak s nem egy kerületből jelentettek be hallatlan visszaéléseket. Ne resteljünk tehát néhány lépést tenni a végből, hogy jogunknak érvényt szerezzünk. Arra nézve: ki bír választói joggal? — kimerítő felvilágosítással szolgáltunk lapunkban; ha tehát a lajstrom megtekintése után ész-

reveszik, hogy valaki neve abból szándékosan ki van hagyva: azonnal felszólalással kell élni. Van tudomásunk arról is, hogy sok helyen szándékosan, a törvény rendelkezésének ellenére elmulasztják a közönséget értesíteni a választói névsor kiállításáról, így akarván megakadályozni azt, hogy a belőle jogtalanul kihagyottak ellene felszólalással élhessenek. A névsort tehát mindenkinek meg kell néznie, hogy ellenségünknek választói jogunk ellen intézett orvátadását a törvény ortalma alá menekülve sikertelenné tegyűk.

POLITIKAI HIREK

Uj miniszteri tanácsos. A király, a személye körül miniszteriumhoz báró *Apor* Gábort, Nagy-Küküllő vármegye főispánját, valóságos miniszteri tanácsosná a rendszeresített illetményekkel kinevezte.

A püspöki kar reakciója. A legutóbb megtartott püspöki tanácskozás csakis a zsidó recepcióra s a vallásszabadságra vonatkozó törvényjavaslatokkal foglalkozott s ekkor a püspöki kar kimondotta, hogy a szentesített törvényekhez hozzá nem szól s akcióját arra ez időre tartotta fenn, a mikor a kormány a végrehajtási utasításokat publikálja. Miután ez most megtörtént, értesülésünk szerint a püspöki kart legközelebb Vaszary Kolos hercegprímás összehívja s ekkor történik a megállapodás a követendő akcióprogramról illetőleg. A püspöki kar valószínűleg közös pástörlevelet bocsát ki, s egyelőre kérdéses, hogy az episkopatus minő álláspontot foglal el a végrehajtással szemben.

A szomszédban. Boldog osztrák szomszédainknál egy jobb jövő reményére már föltűnt minden jel. A bécsi községtanácsban sok küzdés után végre sikerült az elkapatott pöffeszkedő zsidó-befolyást teljesen megtörni, a tolokodó zsidóságot a községtanácsból kiszorítani s odavinni a dolgokat, hogy az antiszemiták jutottak többségre. Emiatt az eddig zsidó-liberális községtanács le is mondott s az ősszel új polgármestereket és tanácsosokat fognak választani, természetesen nem a zsidó-liberálisok közül. Legujabban pedig az országgyűlési liberális párt is homlásnak indult. Eddigi vezére *Plener* lemondott nemcsak a párt vezetéséről, hanem a képviselői mandátumról is s teljesen visszavonul a politikától. E lépésre az a meggyőződés bírta rá, hogy Ausztriában a liberális párt becsülete teljesen elkopott s többé jövője nincs. Nagy most a zavar az osztrák liberálisok között. Fejvesztettek kapkodnak mindenfelé. Plenert szeretnék visszatartani s e célból mindent megtesznek, de *Plener* erősen ragaszkodik elhatározásához. Boldog osztrákok! irigyeljük sorsotokat. Bár nálunk is minél előbb összedőlné az az uudok bálványkép, melynek utálatos neve: *liberalizmus*.

A néppárt szervező bizottsága folyó hó 5-én hivatalos helyiségében hosszas tanácskozást tartott, melynek tárgyát a néppárt további működésének megállapítása képezte.

A kormány készülődései. Jeles kormányunknak nem csekély aggodalmat okoznak a jövő *általános* választások esélyei s már most kezdik homlokát a mély gondok redői fölzsántani. A hangulat felől tájékoztatásokat szerzett be a főispánoktól, amelyek nem épen voltak megnyugtatóra, mert úgy szóltak, hogy a nép nagy többsége erőszakoskodó egyházpolitikája miatt utálja a kormányt. Legfőlegb egy pár ledér erkölcsöt és éhes embert lehet csak fogni. Hogy tehát a választások a derék pártot ne találják készületlenül, kiadták az ukást, hogy ez ellenzékét, de főkép a néppártot minden áron tönkre kell tenni, nem kell engedni, hogy jelöltjeit keresztül vihesse. A kormány derék lakójai meg is kendték már most, s választók összeírásakor piszkos manipulációjukat. Az ellenzék választók neveit kihagyogattja a választók névsorából, de annál nagyobb számmal veszik fel Magyarország törzslakóit, a derék zsidókat, a kilopott földesurakat, pénzen megvehető gyanus egyéneket, Hja, ahol törvényes eszközökkel nem tud boldogulni Bánffy ur lángesze, ott a hamiskodásokat se veti meg.

Dunaszerdahely.

Nem földrajzot írok, hanem jellemző eseményt, melynek a címül irt város volt a színtere. Eseményt, amely nagyon furesán jellemzi a mi összetartásunkat s megvilágítja azoknak lelkét, akik annak hősei vagy szereplői voltak.

Ez az esemény nem éppen mai keletű, de réginek is csak annyira régi, hogy a tőle elválasztó időszak éppen elegendő arra, hogy vele higgadtan foglalkozhassunk.

Piros pünkösöd napján történt, hogy Erdélyi igazságügyi miniszter elment Dunaszerdahelyre az ő választói közé. Az időpontot bizonyára hivatalából kifolyólag választotta meg, mert tudja, hogy az igazság Lelke is pünkösöd napján szállott az emberekre. Mi természetesebb, mint hogy hű emberei, a körümetélt és címzetes zsidók nagy örömmel várták őt, a liberális igazság miniszter lelkét. És mi természetellenesebb, hogy a kath. hívek öreg lelkipásztora is megfellelkezett a hiveiről, akik a Szentleket várták a templomban és szíve lankadó hevével csak Erdélyi után vágyakozott.

Ez eseményről bőven értesítették lapunkat, de botrányos volta miatt nem akartunk róla még említést se tenni. Nem szeretjük látni, mikor egy ezredest vernek vasra zászlóárulásért. Nem akartuk megtenni, hogy egy kath. papot, katolikus lapunkban, kath. olvasóközönség előtt, a kath. érdekek elárulása miatt kath. toll szurkáljon keresztül.

Mint hogy azonban a liberális lapok folytonosan foglalkoznak e sajnálatos eseménnyel, hogy azt elferdítsék s a benne szereplők közül az igazat agyonragalmazzák, a kath. szempontból vétkest pedig fölmagasztalják: kénytelenek vagyunk — nem a személyek, hanem az üldözött igazság miatt — fölszólalni.

Maga a történet az, hogy a dunaszerdahelyi esperes Erdélyi miniszternek hódolt, őt magasztalta ékes beszéddel és tiszteletére világított ki ablakait; a káplán pedig a templomban a Szentleket Istent dicsőítette számtalan jótéteményeiért. A plebános is más irányban járt, a káplán is. Hogy melyik iránya volt ker. szempontból helyes, azt ítélje meg maga az olvasó abból, hogy a plebánossal mentek a zsidók, a liberálisok és a címzetes katolikusok; a káplánnal pedig a becsületes vallásos hívek.

A plebános aztán megtámadta a káplánt azért, hogy a miniszter helyett a Szentleket Istennek gyújtott fémjént. A káplán nem engedte az igazságát. E miatt a plebános őt üldözni kezdte s a káplán csendőröktől kísérvé járt faluról-falura. A hívő nép azonban vele tartott, mert Isten ígéje után áhitozott és nem egyházpolitikát dicsőítő beszédek után.

A templom aztán üresen maradt. A káplán ugyanis más vidékre költözött, a hívek pedig lelkipásztor nélkül maradtak.

Ennyit tudtunk már régen.

E tény azonban annyira elferdítették a liberális lapok, hogy annak valódi állását két nyilatkozattal akarjuk helyreállítani. Az egyik nyilatkozatot a dunaszerdahelyi káplán ur küldötte be és így szól:

T. szerkesztő ur! Több napilap „A dunaszerdahelyi káplán ügye” cím alatt személyemmel foglalkozva, oly dolgokat állít, amelyek nem történtek és oly eseményeket tulajdonít nekem, amelyeket el nem követtem.

Be kellett várnom az időt, míg az ellenem indított hajsza — legalább egyelőre — véget ér, hogy a támadásokra együttesen felelhessek és a dolgot valódi kicsinységére leszállíthassam, — ami ugylátszik bekövetkezett, — tisztelettel kérem tehát t. szerkesztő urat, méltóztassék az én nyilatkozatomnak is becses lapjában helyt adni.

Nem igaz, hogy én a szentesített házassági törvények ellen izgattam, mert beszédem a korunkban napról-napra jobban elharapódzó erkölcsi szabadelvűség, igazabban szabadosság megrovására vonatkozott; ha ezt a szabadelvű párt egynemely tagja magára vette, arról nem tehetek. — tény azonban, hogy én semmivel sem mondtam többet, mint amennyit kartársaim közül mások már százszor és többször elmondottak, esakhogy nincsenek mindenütt ambiciózus egyének, akik, hogy oleső áron érdemeket szerezzenek maguknak a kormány előtt, szükségesnek látták volna a dolgot felfújni.

Nem igaz, hogy beszédem izgatónak hatott a közönségre, mert józan észszel bizonyítás nélkül is belátható, hogy e hatásnak azonnal, vagy legalább a templomból való kijövetel után esakhamar nyilvánulnia kellett volna. Már pedig két napon át teljes csend volt a városban és bizonyára maradt volna is, ha egyrészt Ollé főszolgabíró ur jönnek nem látja harmadnapon gyűlést rendezni, arra a népet hatóságilag összecsoportítani s ott egyházi beszédemet vita tárgyává tenni; mindazokat pedig, akik beszédemet nem találták izgatónak, elhallgattatni; — másrészt pedig Haskó esperes ur az egyházi funkciótól való nyilvános eltiltással és elhelyezésem iránt megindított agitációival nem hat a kedélyek felizgatására.

Nem igaz, hogy megvédelmezésem tekintetéből a csendőrség fedezésére szükség lett volna, mert harmadnapig fedezet nélkül jártam a városban és járhattam volna mindvégig, ha a főszolgabíró ur az ellenem indított hajsza ellenében felmerült ellentüntetések megakadályozása céljából a csendőrségi fedezetet ki nem rendeli, hogy az engem ovációkkal fogadó népet visszatartsa, ő maga pedig a reám virágcsokrokkal és koszorúkkal váró sereget a plebánia ablakából becsületesítő kifejezésekkel nem illeti. A kirendelt csendőrfedezet parancsnoka, aki előtt szükségtelennek nyilvánítottam a kíséretet, bocsánatot kérve, azzal mentette magát, hogy őök ki vannak rendelve s a parancsnak engedelmeskedniök kell, akár szükség van a fedezetre, akár nincs.

Maguk az ellenséges indulatu hirlapi cikkek beismerik, hogy Dunaszerdahelyen erős pártom van: — némelyek 280-ra teszik felejthetlen hiveim számát, — de tehetjük azt bátran 7—8-szor annyira, mert — mint a közlemények beismerik — a templom üres, holott a katolikus hívek száma 2000.

Nyugodtan néztek a kiállításba helyezett bírói eljárás elé, ahol nem Ollé Bence főszolgabíró a bíró és nem úgy fogják a tanukat kihallgatni, hogy felolvassán a kántor és a tanító — a két koronatanu — vallomását, azzal gyakorolnának nyomást a tanura, hogy ezek a vallomások már esküvel vannak erősítve, jól meggondolja tehát a tanu mit vall, nehogy emiatt bajba keveredjenek.

Ami az egészről igaz, az csak Haskó esperes ur és köztem felmerült affér, bár ez sem abban a drasztikus alakban, melyben a lapok közölték: tény azonban, hogy az egész mozgalom innét indult ki. Amde ez is az illetékes egyházmegyei hatóság által el van intézve. Igen természetes, hogy hasonló esetekben nem az invesztált plebánost, hanem a káplánt szokták áthelyezni, különösen ha az — mint én tettem — maga is áthelyezését kéri.

A kántor- és tanítónak megbocsájtom, hogy a helyben maradó plebános és nem a távozó káplán mellett foglaltak állást, bár nem bízom emlékezetükben annyira, hogy beszédemet értelme, vagy épen, mint a közlemények mondják, szösz szerint jegyzőkönyvébe mondhatták volna.

Ollé Bence főszolgabíró urnak pedig kívánom, hogy ezzel megszerezhetne legyen érdemeit az alispánságra, bár meggyőződésem szerint az ügynek felfújásával épen ellenkezőleg, igen kellemetlen szolgálatot tett a kormánynak, amelynek (mint tudjuk) eddig is több kárt okoztak ügyetlen támogatói, mint ügyes ellenségei.

Ezzel a hirlapi vitát részemről befejezettek nyilvánítva, kiváló tisztelettel vagyok

Ipolynyék, 1895. évi július hó.

Szekács László.

A másik nyilatkozatot egy sikabonyi olvasónk küldötte be, mely így szól:

Mélyen tisztelt szerkesztő ur!

Szomorúsággal telik meg a szívem, amidőn a tollat kezembe veszem, mert olyanokról kell tudósítanom ezen lap tisztelt olvasóit, amik történnék Dunaszerdahelyen. Pünkösd napján eljött a miniszter, kinek tisztelére ki volt a város díszítve, a városi népség ki volt rendelve, a szent misétől elfogva, este pedig kivilágítva az egész város. Etre pünkösd hétfőn a tisztelendő káplán ur *Szekács László* a sz. beszédben a népet arra oktatta és figyelmeztette, hogy a Jézus szent Szívéhez gyujtsanak lámpát, nem pedig a liberalizmusnak. Ez hírül ment az esperes plebános urnak *Haskó József*nek. Aki ezen fölboszankodott. (Mint erős liberális, mit ki is mutatott azzal, hogy kivilágította ablakát, tisztelegni is elment a miniszter urnak a rabincrral és református evangélikus papokkal.) A mi dicső és tiszteletre méltó káplánunkat pedig goromba bánásmóddal illette és még a sz. misétől is eltöltötte. Ezen durva bánásmóddért a többi liberális társai, a zsidósággal összeállított társaság faklyásmenetet rendeztek, zeneszóval az esperes ablakánál. — Itéljen e fölött most a józan gondolkozásu keresztény ember. Tanuljon ettől jót a hive!

Ilyen derék esperes plebánosa van Dunaszerdahelynek, amely megérdemelne egy igaz, tisztá érzelmű keresztény embert, nem egy takarékpénztári napost, akit ha szükség van rá, takarékbán kell keresni. Ha az utcán

megy, a zsidók karon vezetik. Ilyen ember még az ország főpapjához mer fordulni és olyan leveleket küldeni, hogy a hogy a káplánját helyezze el a lába alól. Ha ezt teljesedésbe menni látjuk, még a templomtól is elmaradunk, ami már most is kezdődik. Még a cigányok is azt mondják egymásnak: „Sunge ne menj be, mert a zsidó pap van oda benne!” Huszonhat év óta van a körünkben, de kérjük az Istent, hogy mentsen meg már tőle. Ami talán meg is lesz, mert a liberálisok kanoniát ígértek neki. Nekünk pedig adjon az Isten olyaut helyette, mint *Szekács László*, — az Isten éltesse, aki működik a népek lelki üdvére. Az egyik dicső papját az országnak börtönbe hurcolják, a másikat a csendőrökkel hajszolják, mint gonosztevőt.

Az Ur Isten a csodáit mi-vel köztök, de ők azon nem világosodnak föl, míg egyenkint az Isten keze utól nem éri őket.

Ezzel maradok a főtisztelendő szerkesztőségnek alázatos szolgája és ha egygyűgységemtől valamit hibásan irtam, esedezem a kijavításért.

Keit Sikabony, 1895. Junius 9.

Egy néppárti.

Ime, a két nyilatkozat. Éppen elegendő ahhoz, hogy a dunaszerdahelyi eseményt olvasóink hű világitásban láthassák. Hogy ki nyert az ügynek ilyen elmergesítése által: az esperes ur-e, a kinek a liberálisok „kanoniát ígértek”, vagy a káplán, akit kötelessége teljesítéséért a liberálisok faluról-falura kísértettek csendőrökkel; azt ítélje meg az olvasó.

Részvét nyilatkozatok.

Azon elmarasztaló ítélet alkalmával, mely lapunk felelős szerkesztőjét *királysértés* örve alatt államfogházra nyilvánította méltónak, a katolikus közvélemény megbotránkozva jaldult fel és valósággal elhalmozta szerkesztőségünket részvevő és az ítéletért vigasztaló leveleivel. Lepsévi Miklós a közönség ez izgatott hangulatát felhasználhatta és saját ügyének előnyére igen jól kiaknázhatta volna, de páratlan szerénysége nem engedé, hogy saját dicsőségére csak egy sort is közöljön. A megható szép leveleket drága emlékeként eltette, mint a közbecsülés bizonyítékát, de a nyilvánosságnak nem adta át.

Miután ez idő szerint szerénytelenség vádjá őt nem érheti, mi most felbontjuk az értékes levélsomót s egyiket-másikat kinyomatjuk lapunkban, hadd lássa a liberális banda, miként a katolikusok is meg tudják becsülni az ő nagy embereiket s minden pimaszkodást nem hagynak szó nélkül. Ime a levelek:

Főtisztelendő szerkesztő uram!

Bana község előjárósága mélyen sajnálja a főt. szerkesztő ur börtönre való elíteltetését. Szenvedései iránt legmelegebb részvétünkkel fejezzük ki. Kérjük a jó Istent, esedezünk a boldogs. Szűz Mariához, hogy szerk. ur minél előbb megszabadulhasson. — Maradunk tisztelettel Bana község katolikusága nevében

Takács János gépész.

Tekintetes szerkesztőség!

Nagyon sajnós, amit a kis uj-ágból olvastunk. Nagyon megvagyunk rajta szomorodva, hogy úgy bának az emberről, mint a barommal. Az Ur Jézus szánjon meg bennünket!

Hidas-Kürt.

Lovas István.

Mélyen tisztelt főtisztelendő ur!

Mint a „Magyar Néplap“, előfizetője és őszinte barátja, nem mulaszthatom el, hogy a főtisztelendő Lepsényi Miklós ur iránti részvétem ki ne fejezzem. Sajnálom tiszta szívem mélyéből a börtönben szenvedőt, aki az igazságért szenved; de kérem a mindenható Istent, hogy szerencsésen kiszabadítsa börtönéből, hogy ismét harcolhasson a katolikus szent ügyért.

Éljen Lepsényi Miklós.

Maradtam tisztelettel *Bazsalicza István.*

Főtisztelendő Lepsényi Miklós urnak!

A hódmező-vásárhelyi római kath. olvasóegylet f. é. június 13-án tartott választmányi gyűlésén egyhangú lelkesedéssel választotta meg főtisztelendőségemet tiszteletbeli tagjának. Ez csekély jutalom azon nagy szolgálatokért, melyeket főtisztelendőség a kath. ügyek védelmére tett és Isten segítségével még tenni fog. Jele annak, hogy főtisztelendőség eljárásával egyetért és inkább magát buzdítja hasonló küzdelemre és magát tiszteli meg. Midőn ezt főtisztelendőséggeddel közölni szerencsém van, kifürdő tiszteletem kijelentésével maradok Hódmező-vásárhelyen, 1895. jún. 15. főtisztelendő urnak

alázatos szolgája
Bernátsky Ferenc plebános, elnök.

Kedves főtisztelendő ur!

Megrendült szívvel és könnyes szemmel vettem tudomásul e kis szerény lapunkból, hogy az igazságért büntetést kell szenvednie. Nagyon fáj ez mindnyájunknak, kik főtisztelendő szerkesztő urat oly nagyra becsüljük. Azért egész családommal imádkozván, kérjük a jó Istent, hogy e megpróbáltatást Istenben bizva elviselhesse. A községben is buzdítom erre a híveket. Mindnyáján kívánjuk, adjon a jó Isten erőt, egészséget főtisztelendőségnek a méltatlanságok elviselésére. Reméljük, hogy épen az a *néppárt* lesz a borzasztó osztor, melylyel az igazságos bíró sújtani fogja a vallástalan rendszert, melynek megállapítója főtisztelendő ur

Éljen a néppárt!!

Az Isten szent kegyelme legyen önnel!

N.-Kartal 1895 június hó 20.

igaz tisztelettel *Szabó András.*

Főtisztelendő szerkesztő ur!

A midőn szerény soraimmal börtönének sötét mélyében fölkeresni bátorkodom, legyen szabad részvétnyilatkozatomat írásba foglalva ily formán előterjeszteni.

A fogház küszöbéről elhangzóit szavain megilletődve, nem vagyok képes szívem érzelmeit leírni, s örömezt részesülök fájdalmában, vagy örömeiben, mivel tudom főtisztelendő urnak az esküdtszék ítélete inkább előnyére fog válni nem csak itt a földön, de mennyekben is, amennyiben alkalma nyílt Isteni Megváltónkat követni a börtön mélyére.

Ott is lelkesítse az a tudat, hogy alkotásai mély gyökeret vertek szívünkben, hiven kitartunk az általa lengetett zászló alatt, s bármennyire hánytorgatják is hajóját a vész hullámok, ne csüggedjen, — az nem fog összetörni a liberális szirteken, mivel horgonyát Isten után a hitű katolikus nép szívébe vetette. Ez képes volt ezer évig föntartani hazánkat s hisszük, hogy a jövő ezerévet is a katolikusok diadalával fogják megülni.

Igaza volt Visontai urnak, mikor védőbeszédjében odanyilatkozott: hullámokra öntik-e az olajat, vagy a tűzre?

Főtisztelendő ur elültetésével csakugyan olajat öntöttek a tűzre, mert ezzel inkább fölgyújtották minden érző, hitéért és hazájáért dobogó katolikus szívet.

Azt hiszik adáz ellenségeink, hogy beteljesedik óhajításuk, vagy az a jórendölés „*Megverem a pástort és elszéled a nyáj.*“ Korántse; minket annál szorosabb kapos fűz Jézus Krisztushoz, egyházunkhoz, és a főtisztelendő Lepsényi Miklós ur által hangoztatott eszmékhez, melynek kivivására életünket és vérünket áldozni készek vagyunk, minél jobban üldözik ez eszmék apostolait.

Oh, de igenis megrendült bennünk a szív és fülhábórodott a lelkiismeret, a hatalom azon eljárásán, hogy Lepsényi Miklósban az ártatlant, a lelkes hazafit, a nép leghivebb barátját, szolgálalkü készséggel börtönre ítélve látjuk.

Részvételt vagyunk irányában, amennyiben kellemtelenséget kell miattunk, illetve az igazságért szenvednie, de vigasztalja az a tudat, hogy milliók szíve sajnog, és imádkozik érte a Mindenhatóhoz, kérvén Őt, oszlassa el minél előbb börtönének éjjelét, s ha ismét lesz szerencsénk találkozni e téren, annál lángolóbban irhassa szívünkbe *Isten, király, haza* iránti kötelecs hódolatunkat.

Isten mindnyájunkkal!

Éljen a nép leghivebb barátja, Lepsényi Miklós!

Mecserétt 1895 június 18-án

alázatos szolgája

Kettinger András ifjulegény.

Főtisztelendő szerkesztő ur!

Elszomorodott szívem, midőn főtisztelendőség igaztalan elítélését olvastam.

Mem tudok érzelmeimnek szavakat adni, de kérem Istenemet, uyujtson főtisztelendőségnek azt az erőt is megryugvást, melyet vallásunk vértanuinak nyujtott.

Pozsony, 1895. Junius hó. Mély alázattal

Boroskay Hermina.

Főtisztelendő szerkesztő ur!

Becses lapja által, melynek szorgalmas olvasója vagyok, azon fájdalmas meggyőződésre jutottam, hogy mi, hitű, magyar katolikusok oly bú tekintetünk, mint valamely felkgyelmű árva, — hasonlítunk a gondos anyától elválasztott apró csirkékhez, melyek hiába futkosnak sirva ide s tova, senki sincs irányokban részvéttel, senki nem védi, nem segíti őket.

A közel multban, nagy öröm szállt meg bennünket, azon őszinte és atyai hangok által, a melyek főtisztelendő ur lapjában hozzánk eljutottak; de csak hamar fájó szívvel vettük, mi hitű magyar katolikusok, azon tudósítást, hogy a mi jó atyánknak elvhűségért, a börtön rideg falai közt kell sínlódnia, a zsidópárti esküdték ítélete folytán; elvevén tőlünk ezzel lelkes pártolónkat, a katolicismus hű támaszát.

Vajmi kevés áll fenn azon kegyhelyekből és kápolnánkból, a hova bánatunkban a szomorúak vigasztalójához, a Magyarok Nagyasszonyához fordulhatunk sajnó fájdalmainkra enyhülést kérni; esendörkaszárnnyákat csináltak legtöbbszörrel s így mi buzgó katolikusok ajtószáraink végzésében korlátozva vagyunk.

Ellenben Pozsonyban, Budapesten ott helyben, egyre terjednek az oly búbarlangok, ahol az erkölcs-

elenségnek fág kapu nyitattik s így érzéketlenné valnak sokan a vallás-erkölcsi tanok iránt; nem kell aztán csodálni, hogy az Isten tisztelet és imádás tért veszít. Midőn egy választásról a helybeliek haza érkeztek, egyike a katolikus választóknak azon kérdésemre: „vajjon mire adták szavazatukat?” — azt felelé a szegény ember — „hogy nem tehetünk azt amit akarnánk, mert a ft. plebános ur és a jegyző nem engedték.” — Igaz, hogy a kérdéses plebános ur akkor még nem ismerte a bárányrbe bujtatott farkasokat; és most — amidőn ezek mindent szétmarcangolnak, ami utjokban van és ami nincs inyükre, most már késő.

Minden jó pásztorinak kötelessége a saját nyáját megvédelmezni, vele jót tenni s bajában támogatni; sőt a jó pásztor feláldozza — ha kell — életét is juháért.

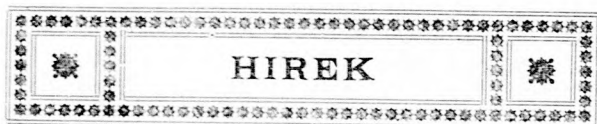
Mi megleltük jó pásztorainkat, akik életüket is föláldozták értük; ezekhez mi tántoríthatlanul hívek akarunk lenni s értük — velük dolgozni, hogy az elibénk kitűzött magasztos célt Isten dicsőségére elérhessük.

Szerény meggyőződés szerint hazánk minden jó és hithű katolikusának egygyé kellene olvadni, együtt küzdeni s akkor nem leendünk a mellőzöttek, hanem célt érünk. — Ha pedig ön főtisztelendő ur! vissza nyeri szabadságát, úgy értesít-en bennünket b. lapjában, hogy mi elvhu katolikusok egyesülten örömmünknek kifejezést adhassunk s bebizonyítsuk az ön győzelmét.

Együttal kérjük, gondoljon ki valamely jelvényt: szalagot, rózsát vagy bármit, hogy megérkezésekor ezen jelvényt el látva fogadhassuk; erről fogja ön aztán a hithű katolikusokat felismerhetni.

Fogadja tiszteletteljes üdvözetemet; örvendetes viszontlátásra!

*Egy jó magyar katolikus. *)*

Nagylelkű alapítvány. Ft. *Pálva* János országgyűlési képviselő és görbői plebános ket ezer forintos alapítványt tett a keszthely-sümegei római katolikus tanító egyesületnél. Az alapítvány kamatait a tanítók középiskolába járó flainak jutalmazására fordítják.

A jelvény már megvan Sz. Péterláncainak másában. Sz. Péter apostol is raboskodott az evangéliumért, még pedig kétszer, először Jeruzsálemben, később pedig Rómában. És nemcsak börtönre vetették Krisztus Jézus ellenségei, hanem nehéz vasláncokkal meg is kötözték. Ezek a vasláncok Rómában ma is megvannak és a keresztények előtt oly nagy tiszteletben állanak, hogy gyönyörű szép templomot építettek e láncok tiszteletére. Ezenkívül pedig csinálják e láncok hasonmását, tökéletes formáját ezer meg ezer példányban, közönséges óralánc nagyságban, hozzácsatolva sz. Péter kinszenvedésének eszkézet, a fordított keresztet. Sz. Péter láncainak hasonmásai készülhetnek minden fémből, rézből, vasból, drótból, nikkelből, csak drágafémből: aranyból, ezüstből, nem. Ilyen láncok legyenek a mi jelvényeink. Hordjuk mindnyájan, kik igaz katolikusok és néppártiak vagyunk, sz. Péter láncainak jeléül, hogy amint sz. Péter e láncokat viselén, rab volt, úgy mi is rabok vagyunk, a liberalizmus rabjai. Ezek a láncok legyenek a mi ismertető jeleink, hogy akárhol találkozzunk egymással, azonnal egymásra ismerjünk, azonnal tudjuk, hogy egy zászló katonái, egy eszme harcosai vagyunk és közeledhessünk

a mult évben a nevezett főiskolának. Az évkönyv szerint a *jogot* halgatta 1102 római katolikus, 268 kálvinista, 228 lutheránus, 50 görög-katolikus, 108 görög-keleti, 11 unitárius és 731 zsidó. Az *orvost* tanfolyamot halgatta 243 római katolikus, 79 luteránus, 73

Zsidók az egyetemen. Nem egyszer volt jelentve már a botrányos állapot, hogy roha a zsidók legkevésbébbet áldoznak iskolai célokra, mert egyetlen közép vagy felső iskolát se tartanak fel, mégis ők foglalják el legnagyobb arányban az iskolák padjait, kiszorítván azokból a birkatürelmű keresztényeket. Csattanós bizonyítékot szolgáltat most erre a budapesti egyetem évkönyve mely vallás szerint kimutatja, hány tagja volt kálvinista, 15 görög-keleti, 10 görög-katolikus és 439 zsidó. A *bölcséleti* karon volt 148 római katolikus, 79 lutheránus, 56 református, 17 görög-keleti, 15 görög-katolikus és 66 zsidó. Ha már most tekintetbe vesszük, hogy zsidó hatszázezer van az egész országban, más vallásu meg 15 millió, akkor látjuk csak, mily óriási arányokban toladodik a tudományos pályára a zsidóság. Ezt is a liberalizmusnak köszönhetjük!

Összedől építőállvány. Kolozsvárott a főtéren egy építési állvány leszakadt s öt munkás súlyosan megsérült, többen pedig könnyen megsebesültek. A sebesültek közt 3 asszony van.

Protestáló zsidók. Prágából írják, hogy az országos zsidó szövetség gyűlést hívott össze, hogy a helytartóságnak, egy nem rég hozott végzése ellen protesztáljon. A helytartóság t. i. megerősítette a rumburgi városi tanács azon tilalma, hogy az ottani vágóhidon zsidó ritus szerint vágják le az állatokat. Ennek következtében óriási az izgatottság az itteni zsidók közt elakarják. Lám-lám, a zsidók nem hagyják szokásaikat, hát mi szent-ségeinket, vallásunkat el engedjük raboltatni?

Érdekes ajándék. Abból az alkalmából, hogy *Eszterházy* Miklós Móric gróf flai a győri szent László ünnepeken megjelentek, a megyés püspök érdekes ajándékot küldött általuk édes atyjuknak. Ez az ajándék egy sétatbot, mely a régi győri vár egyik történelmi nevezetességü kapujából készült. — Midőn Pálffy Miklós és Schwarzenberg Adolf 1598-ban Győrt a törököktől visszafoglalták, az ostromlóknak először a „fehérvári kaput” sikerült betörniök. A kaputestet később a győri székes-egyházban helyezték el, hevedereből azonban a megyés püspök sétatbotokat készítettet. Ezek egyiket küldte a csákvári grófnak, kinek nagyanyja és neje a győri hős, Schwarzenberg herceg családjából származik.

ezymáshoz, Lapunk 25-ik számában ft. Kálmán Károly sóskuti plebános ur (Fehér megye) vetette föl e. e. zsmét, akinél sz. Péter láncainak hasonmásai kaphatók a hozzávaló könyvvel együtt 55 krajcár leszállított áron, mert előbb magának a könyvnek ára 1 frt volt. Ezeket a láncokat iparkodjék minden néppárti ember megszerezni magának és hordani szorgalmasan. Ez legyen a mi jelvényünk, mely egymással megismertet Ennél szebb jelvényt hiába keresnénk! Tegyük le tehát arany ezüst láncainkat s akasszuk óráinkat sz. Péter apostol bilincseire. Akiknek nincs órájuk, azok tűzzék föl kebleikre anélkül úgy, mint az óraláncot szokás, egyik végét a gomblyukba akasztván, másik végét a mellényzebbe tevéen, s hordják üre-en, mint a katolicizmusnak és néppártinak sz. jelvényét, mint rabságunk jelét. A nők fűzzék karjukra karkötő gyanánk. Hígyék el, ha nem drágaság is, szebb ékességet nagyobb dísz még se akaszthatnak magukra.

Forduljunk tehát Kálmán Károly sóskuti plebános urhoz s szerezzük meg sz. Péter láncainak hasonmását, ékességül, díszül, üldöztetésünk és katolikus voltunk szent jelvényeül.

Szerk.

Szeszélyes villám. Érsekújvárt szombaton éjjel nagy zivatar dühöngött. A villám néhányszor lecsapott a város különböző helyeire. Egyszer a nagy honvédelvasági kaszárnya ama részébe csapott, ahol egy hordócska lőpor, esetleges használatra a hadgyakorlatoknál fel van halmozva, de csodálatos a lőpor érintetlenül maradt.

Ezüst padló. New-Jorkban a „Silber Dollár Tavern” név alatt ismert kis koresma padlójába 700 ezüstdollár van berakva. Ugyanily ritkaságban részesül egy chikágoi borbélyműhely, a hol padló díszítésre 500 dollárt fordítottak és Buffalóban egy „Drinking Salon” létezik, melynek kirakására 5000 különféle ezüstpénzt költöttek.

Nagy szerencsétlenség a Tiszán. A királyházi országos vásár alkalmával a napokban tizenegy vörösmartii lakos ült be egy ladikba a kiskupányi révnel, hogy átkeljenek a Tiszán. A ladik azonban a Tisza közepén felborult és a vásárosok négy kivételével odavesztek.

Vihar Mármarosban. Nagy vihar pusztított szombaton Mármaros-Szigeten. A villám többször lecsapott, de csak szénakazalokban és állatokban tett óriási kárt, míg szerencsére emberélet nem esett áldozatul. A felhőszakadás a Tisza hidját Ruszpolyánál elragadta, úgy, hogy most a közlekedés teljesen megakadt.

Egy csalóbanda viselt dolgai Körmondfont család felett mondott ítéletet a múlt napokban a budapesti törvényszék. *Rohoska* Pál fővárosi építész 24 ezer forintot felkelt földbirtokért akarta elcserelni. *Weisz* Dávid és *Schweiger* Gyula zsidó-ügynökök, továbbá *Braun* Samu zsidó ügyvéd összehozták *Schwarz* Adolf tönkrement zsidó kereskedővel, kit úgy mutattak be neki, mint a dúsgazdag *okányi Schwarz*-család tagját; ő is úgy viselte magát. *Schwarz* azt mondta, hogy izzáki pusztátáját hajlandó elcserelni a házteleért, de gyorsan kell az ügyet legombolyítani, mert el akar utazni. Ki is mentek a pusztára megnézni azt, de *Schwarz* az ő homokbuckás kis területe mellett levőt mutatta meg, mint sajátját s hogy *Rohos* a Pál a csalásra rá ne jöjjön, egyik ügyvédet előre küldve megvesztegette a gárdát s a csószát 100—100 frttal, hogy hallgassanak, ha más felkelt sajátja gyanút fogja mutogatni. Hazajöve *Rohoska* meg akarta nézni a telekkönyvet, de *Braun* ügyvéd nagyon sürgette, hogy az üzletet meg kell kötni, mert *Schwarz* ur utazik. *Rohoska* híven, hogy a milliomos *Schwarz* csak nem fogja megcsalni, meg is kötötte a szerződést, fizetvén ezer forintot s adván 4 ezerről, valamint 25 ezerről váltókat. De a család hamar földerült. *Rohoska* pert indított a család ellen s a törvényszék következőkép ítél: *Schwarz* Adolfot és *Braun* Samu ügyvédet két és fél évi fegyházra ítélte, s a 25000 frtos váltót a panaszosnak visszaadta. Az ügyvédöket fölmentette.

Jómodu orgazda Detsinyi Frigyes (zsidó) fővárosi gazdag kereskedőre szép dolog sült ki, hogy egy kiterjedt tolvajbanda orgazdája volt s minden lopott jószágot potom pénzen összevásárolt. Már évek óta üzte a mesterséget s az okozott kár mint gy 20—30 ezerre megy. Eddig már 10—12 tolvajt letartóztattak, kik mind Detsinyinek loptak. De elfogatások még egyre várhatók. Természetesen Detsinyi kóterben ül s várja büntetését. Gazdag rokonai mindent megkísérlelnek kiszabadítására, de eddig nem sikerült.

Vátohamisítás. Szolnokon feltűnést keltő letartóztatás történt. A rendőrség ugyanis a „Tiszavidéki hitelintézet” egyenes megkeresése folytán letartóztatott egy *Hermann Mór* (zsidó) nevű egyént, ki ezelőtt mintegy két hóval, egy 1800 frtos és *Polgár* Ódó tiszta tarcsei földbirtokos nevére hamisított váltót számoltatott le. Ujabbán ismét egy 1600 frtos váltót óhajtott hasonló

módon leszámoltatni, de vesztére, mert a bank értesítvén a csendőrséget. — Hajduska rendőrbiztos nyomában letartóztatta.

Egyházi szerek, templomi zászlók és lobogók stb. bevásárlására ajánljuk **Gavora József** egyházi szerek műintézetét Budapest várczi-utcz. 17.

Lourdes-naptárak. A magyar és tónyelvű *Lourdes-naptárakat* a „Magyar Néplap” írt. szerkesztője, szíves volt a *dalmáciai szeplőtelen fogantatás temploma javára* a trappista árvaház tulajdonába visszabocsájtani Tisztelettel jelentjük, hogy a naptárakat írt. *Mészáros Kálmán* lesz szíves kiadni, akirez a megrendelések egyedül intézendők és senki máshoz. A naptárakat az apát ur páratlan díszítéssel látja el. A tartalmat illetőleg pedig meg lesz lepve a közönség *Lasserre Henrik* eredeti levele, és arcképe, valamint a csodagyógyultak eredeti arcképei által.

Adakozások.

Lapunk főszerkesztőjének: *Lepsényi Miklósnak* sajnálatos elíteltetése által fölmerült költségek viseléséhez adományokkal járulni szívesek voltak:

Gyanafalváról: írt. *Gáspár Antal* plebános 1 írt. írt. *Schwartz József* káplán 1 írt. *Thomas Ferenc* és családja 5 írt. *Thomas Károly* 50 kr., N. N. 1 írt. összesen 8 írt 50 kr., *Vach János* Hont-Viok 50 kr., *Kovács István N.-Csömöte* 50 kr., *Kókai János* Hatvan 50 kr., *Faragó József*, *Nyárs János*, *Dekovics István* Pápa 50—50 kr., *Horváth Lőrinc* gyűjtőívén Acsalag: saját részéről 50 kr., *Horváth Imre* 50 kr., többek részéről összesen 1 írt 75 kr., Szemeczről: *Jászó Mihály* 1 írt, *Csizmázia Mihály*, *Skultéti Eva*, *Kuesera Ferenc* 50—50 kr., *Salgó-Tarjánról*: *Barta Miklós* 1 írt, *Földi János*, *Benkó Sándor*, *Krajnikker Rezső*, *Erdélyi Géza*, *Oravecz András*, *Markó István*, *Tóbiás József* 50—50 kr., többek részéről összesen 5 írt 70 kr., *Szelmayer Károly* Budapest 3 írt, *Csernák György* Moson 50 kr., özv. *Spissich Antalné* Jánosfa 1 írt, *Lendvay Károly* Merse 1 írt 10 kr., *Vágó B. János J.-Apáti* 1 írt, *Tisza-Füredről*: *Reute Péter*, *Kis Bertalan*, *Szeskó István* 50—50 kr., *Podrohány Antal* Diós-Győr 10 írt, *Koesis János* Duna-Adony 50 kr., *Rozsnyórol*: *Hevessy Józsefné* 1 írt, *Fritl Albertné*, *Hegedüs Imréné* 50—50 kr., *Sopronból*: *Menyhárt Ferenc*, *Weidinger István* 50—50 kr., többek részéről 1 írt, összesen 2 írt, *Veszprémből*: *Gvárdián Károly*, *Sörfőző Katalin* 1—1 írt, *Banovics Mária* Budapest 2 írt, *Reitinger Pál* Rákos-Csaba 70 kr., *P. Szabó András* 50 kr., *Szűts András* Peremárton 50 kr., *Csorvásról*: *Szöke János*, *Vig Lajos* 50—50 kr., *Zsentek Ignác* Komárom 50 kr., *Mözner Ferenc* Veszprém 50 kr., *Schmidt Ferenc* Paks 60 kr., *Biróczky Pál* Csatka 50 kr., *P. Prieszter Ágoston* Mária-Radna 2 írt, *Budapestről*: *Galba József* 50 kr., *K. I.* özv. *Somogyi Imréné* 1—1 írt, többek részéről összesen 3 írt 30 kr., *Hollósy Imre* és neje *Pozsony-Dószeg* 1 írt, *Kollár Mihály* Tardoskud 50 kr., írt. *Eredics Ignác* Csénye 50 kr., *Kuklenik Antal* Jászladány 1 írt, *Viuikovics Imre* Ozora 50 kr., *Nagyszombatból*: *Laumenák István* 2 írt, *Szabó László* és neje 1 írt, *Lobreisiz Emilia*, *Jeszenszky Franciska* 50—50 kr., *Modorból* *Takács István* 1 írt, *Takács Nándor* 50 kr., *Szegények perselyéből* 1 írt 85 kr., *Veszprémből*: *Szelmayer Vilmos* 50 kr., *Kiss Gábor* nyug. plebános 1 írt, *Perényi Antal*, *Takács József*, *Vogronics Antal*, dr. *Agrarius*, *Schuppon Antal* 50—50 kr., többek részéről összesen 7 írt 45 kr., írt. *Eberling Mátyás* esp. *Babarc* 1 írt.

ft. Tomka Géza káplán a zákányi néppárt megbízásából 10 frt, Vámgel Anna Mohács 1 frt, nsg. Illés Ferenc kanonok Szombathely 2 frt, Piliszar Teréz 1 frt, Marton Antal Udvarszállás 50 kr, Rujip György Som.-Szőlád 1 frt, Boesák István Selmecebánya 50 kr., Pócza József Iván 50 kr., Bafi János és neje Rozsnyó 1 frt Stropm József Svedlér 1 frt, Somogyi Ev. János tanító Uj-Major 50 kr., Somsák János Bodrog-Olaszi 1 frt, ft. Vidakovich Miklós plb. Tovarisoa 1 frt, Kovács István Rákospalota 1 frt, Jenő András Liptó-Szt-Miklós 2 frt 16 kr., ft. Nyulászi Mihály plb. Tribs 2 frt, Farkas Imréné Nagyasszonyfa 50 kr., N. N. Jász-Apáthi 1 frt, Németh Mátyás és családja Sarród 1 frt 80 kr., Szuromi András Püspök-Ladány 1 frt, Ruber Vince 50—50 kr., Frank Péter Almász mellék 1 frt, ugyanonnet Bréznár János 50 kr., ft. Nagy Lajos plb. ur révén Egyházas-Kesző: saját részéről 80 kr., Imre Péter, ifj. Imre Péter 50—50 kr., többek részéről 1 frt 20 kr., összesen 3 frt, Kőnczöl Antal ur gyűjtése Sopron 2 frt 30 kr., ft. Szabó Károly nyug. r. k. plb. Maiss 1 frt, Potrecz Miklós Szilistye 1 frt, Vég István Rába-Szt-Mihály 1 frt, Tóth Antal Magyar-Soók 1 frt Szalay József Karakó-Szőresók 50 kr., Bartók Pál Cs.-Vágocs 1 frt, Tóth Mihály Szempez 1 frt, Breznóbányáról: Hilmer András 1 frt, Reisz Adolf 1 frt, Doluejoi János 1 frt, Bartók András Lovrin 2 frt, Egeli Pál utján a „Kálmándi” Magyar Néplap olvasói 3 frt, Digánovics Mariska Szigetvár 1 frt, Kovács Sándor Rába-Pordány 1 frt, többen Ozoráról 50 kr., Horváth Imre Kaposvár 1 frt, Szabó József ugyanott 50 kr., Zachar István és Balasesák Mária 50—50 kr., Kelemen István Hegykő 50 kr., Város-Lódról: ft. Róthy Mihály plb. 1 frt, Magvassi Adám tanító 1 frt Stribl János vendéglős 50 kr., Kinczel Vilma Arad 2 frt, ft. Mozsgay Sándor h.-pleb. ur gyűjtése Szabad-Szt-Király: Schwerer N., Dudás József 1—1 frt, Eva Juli, Farkas Anna 50—50 kr., többek részéről összesen 5 frt 60 kr., Hazafi József Felistál 2 frt 60 kr., Kottyán Imre és Polesik Adám gyűjtése Jásd 5 frt, ehhez járult Princez Ferenc 50 kr., Schubmacher Gergely és Nagy Imre gyűjtése Szerecseny 6 frt 70 kr., ehhez járultak: Scheibelhoffer József és Hatt József 50—50 kr., ft. Kálmán Károly plb. ur gyűjtése Sósut 41 frt 81 kr., ehhez járultak: a sósuti plebánia és kath. népkör 12 frt, Kertay J. Nagy-Bajcs Szt-Péter Lánoszövetségéért 11 frt, Csuha György Béránd 2 frt 20 kr., Mohos Mária Tabajd 1 frt, Bodolai Mária Erzsébetfalva 55 kr., Magyar György János háza 1 frt 36 kr., ft. Lenés János 55 kr., Forner József Vereckye-Püspöki 55 kr., Oroszi Istvánné János háza 55 kr., Kögl Antal Fraknó 55 kr., Vancsek Tamás Vepelét 55 kr., P. K. J. O. Pr. Szombathely 5 frt, id. Szolmájer József Kálmánd 1 frt, Fekete Pál Kúrtics 55 kr., Demaresek István Sátoralja-Ujhely 55 kr., Csizmazia Mihály Lapu 55 kr., Polesik Adám és Kolyán Imre Jásd 1 frt 10 kr., Horváth Györgyné Nagy-Lózs 1 frt 10 kr., Valavek János Esztergom 55 kr., Barbarics Mátyás Halmos 55 kr., Nagy Pál Osló 50 kr., Rixner Lipót 1 frt, Lillek Szidónia Budapest 1 frt, Örsy Vince Győr-Zamoly 1 frt, Molnár Gáspár Tarna-Bod 1 frt, Egyházi József és Ujházy Károly Albán 70 kr., Felső-Szt-Ivánról: Kovacsics Máté, Vojnics Dániel, Klánszky Ferenc Kancsár József, Asztalos János Csílics Bálint 1—1 frt, Tomássy Gábor, Kürtössy Antal, Csóti János, Klánszky Nándor, Winkler Pál, Pál Ferenc, Vinkler Lénád 50—50 kr., ft. Homicskó János gör. kath. lelkész Remenye 1 frt, Franc Károly Hernád-Petri 1 frt, a „Magyar-Diószegei Olvasókör” tagjai 3 frt 10 kr., Szt-Domonkosról: Nyerkes János, Tóth István 50—50 kr., Ficere Katalin 1 frt, Gruher Viktória urhölgy Miskolc 5 frt, Felistálról: Kanovics Pál, Csizma Imre 50—50 kr., Neumajer Lajos Vesz-

prém 50 kr., Párlól: Mária-Társulat 1 frt 50 kr., Alberti Lajos, Fodor Ilona 50—50 kr., Nyáguly Ottmár 1 frt, Rusznák József gyűjtése Ónod: saját részéről 50 kr., mélt. gróf Erdődy Károlyné 10 frt, Saád Istvánné 1 frt, Bojtár János, Sisztál Anna, Duracek Róza, Zamborszky Juliánne, Bronász János 50—50 kr., többek részéről összesen 17 frt 75 kr., Varga Ferenc Sátoralja-Ujhely 1 frt, Blattmann József ur gyűjtőivén Bpest: saját és neje részéről 1 frt, özv. Majdán Ferencné 1 frt, Agázoni Anna 50 kr., többek részéről 1 frt 90 kr., összesen 4 frt 40 kr., Agázoni Anna urnő gyűjtése Budapest: saját részéről 1 frt, Molec Anna, Gyurkovics Emma, Eisensenk Magdolna, Dülk Borbála, Agázoni Teréz, Agázoni Katalin, Manajk 50—50 kr., többek részéről 3 frt 40 kr., összesen 7 frt 90 kr., ft. Schneider Endre plb. ur gyűjtése N.-Bajcs: saját részéről 1 frt 20 kr., ifj. Orosz Ferenc 5 frt, Ladóczy Lajos 2 frt 20 kr., özv. Győri Péterné, Győri András, özv. Oros Ignácné, özv. Hatos Anna, Oros Sándor, Kamocay István, özv. Oros Imréné, Oros Lóriné, Kamocay Sándor, Boesko Gábor, Ladóczy András 1—1 frt, Oros Gábor 60 kr., Szeder Vendel, Lági Mátyás, özv. Ladóczy Borbála, Oros Károly, Ladóczy Gábor, Oros Simon, Sági Antal, ifj. Borsos Gábor, Oros Antal, Écsy Elek, Kiss Gábor, öreg Oros Imre, Tolnai Ignác, Győri Imre, Oros Péter, Bartalos Gábor, Győry Gábor, Bendesy István, Kamocay Gáspárné, Bacskó András, Nagy Gábor, Ladóczy Kálmán 50—50 kr., többek részéről összesen 36 frt, Horváth Flórián gyűjtőivén Farád: Horváth József, Bárány Anna 1—1 frt, Udvardy Gizella, Székely Lóriné, Horváth Mária 50—50 kr., többek részéről összesen 4 frt 50 kr., ft. Nvárdy Lajos plb. ur gyűjtése Szt-Jakab: saját részéről 1 frt, Somogyi András tanító, Bialkó János, Bialkó Ferenc, Balogh István, Matesz Ferenc 50—50 kr., többek részéről összesen 4 frt 20 kr., Komjáthi József gyűjtése Tapolca: saját részéről 60 kr., Ács Mihály 60 kr., Ács Imre 50 kr., többek részéről összesen 3 frt 15 kr., Papp János gyűjtése Miskolc: saját részéről 50 kr., ft. Párvy Alajos plb. 1 frt, Palencsár Pál, Póta László tanító, Orosz József, Galdics István, Neuman Nándor, Kosztolnyik Lajos, Szüts Györgyné 50—50 kr., két olvashatatlan egyik 1 frt, a másik 50 kr., többek részéről összesen 8 frt 16 kr., Vas István gyűjtése Eger: saját és családja részéről 2 frt, özv. Keller Ferencné 50 kr., Rózsafüzér-Társulat 3 frt 10 kr., többek részéről összesen 6 frt 65 kr., Németh Imre gyűjtése Keresztény: saját részéről 1 frt, Horváth József, Kányel Péter, Schütz Mátyás 50—50 kr., többek részéről összesen 3 frt 30 kr., Kuzkunovits Tivadarné gyűjtése Komárom 2 frt 40 kr., ehhez saját részéről 1 frttal járult, Kozma János gyűjtő-ivén: Kun-Szt-Márton: Józsa Károly 70 kr., Hegedüs Mária, Kakuk László, Vékony József, Lengyel Péter 50—50 kr., saját és többek részéről összesen 5 frt 45 kr., Thury Ferenc gyűjtése Komárom: saját részéről 50 kr., Pecháta Antal, Mike Károly 2—2 frt, Majláth Gusztáv 5 frt, Hirány György, K. J. 50—50 kr., többek részéről összesen 12 frt 35 kr., Vincze Sándor gyűjtőivén Nieczk: saját részéről 50 kr., Kondor Sándor, István ifj., József ifj., Keszey Imre, Kálmán György, Varga György, Csorba Imre, Nagy Ferenc, Saródy György 50—50 kr., többek részéről 8 frt, összesen 13 frt, Jónyik Endre gyűjtőivén Kajata: saját részéről 50 kr., Palya Mária 1 frt, Palya István, Polyák Mihály, ft. Mihajla Endre színei s.-lelkész 50—50 kr., többek részéről 1 frt 05 kr., összesen 4 frt 05 kr., ifj. Lendvay István gyűjtőivén Bodajk: saját részéről 50 kr., N. N. 1 frt, többek részéről összesen 4 frt, Kreska Nándor Komárom 50 kr., id. Szalay Józsefné gyűjtése Pápa: saját részéről 50 kr., Csapó Mihályné 1 frt, id. Szalay

József, Szalay 50 kr., többek részéről 50 kr., Antalné gyűjtése József, Imre, Walther A. részéről 50 Andocs 5 ven Albe Mihályné többek részéről Ferenc plb. ifj. Lukács Szemerécs többben 2 gyűjtőivén ifj. Parancs 1 frt 15 lven Litkán többben 60 mánya ös neje gyűjt Szayer János Katalin, S. lin, Kovács sen 6 frt József, G. összesen ft. Lóriné részéről 4 gyűjtőivén Horváth összesen Mária, C. Tamás, G. és Wukol Anna gyűjtő- Istvánné, összesen saját rész- ler József József ny sen 1 frt Anna 50 összesen János-Hi Tóth Józ ton, Vilc pesty J. özv. Pet adomány Szopkó tör Anta urnő gy Imre, öz József, Szt-Mihá 1 frt 45 likusok többek tárlól: N. N., 50—50

A a hozzá gyűjtnk szömetün gyés ad

József, Szabó József, Sas János, Németh Józsefné 50—50 kr., többek részéről összesen 5 frt 34 kr., Wehler Antalné gyűjtése Maros-Vásárhely: Kiss András, Császár József, Izmael Ferenc, D. Katalin, özv. Porumba Károlyné, Walher Antal, egy sz. Ferenc-r. atya 50—50 kr., többek részéről összesen 7 frt 50 kr., ft. Gacsinger Flórián plb. Andocs 5 frt, Csuhay Gergely gyűjtése B.-Bárán: Cserven Albert és neje 1 frt 20 kr., id. özv. Stg. Mályer Mihályné 1 frt, Bodnár Antal, Rákosi Orbán 50—50 kr., többek részéről összesen 5 frt 15 kr., ft. Hankovits Ferenc plb. ur gyűjtése Fáj: Broda Márton, Lukács János, ifj. Lukács János 50—50 kr., többen 1 frt 38 kr., továbbá Szemeréről: Olajos Ferenc, Csurkó István 50—50 kr., többen 2 frt 65 kr., összesen 3 frt 65 kr., ugyanezen gyűjtőiven Fuló-Kécsről: Bodnár Mihály, Paranai József, ifj. Paranai István, Karaffa András 50—50 kr., többen 1 frt 15 kr., összesen 3 frt 15 kr., ugyanezen gyűjtőiven Litkáról: Nefko Károly 1 frt, Urbán József 50 kr., többen 60 kr., összesen 2 frt 10 kr., a négy község adománya összesen 12 frt 28 kr., Szajer Alajos molnár és neje gyűjtése: Horváth-Nádalla: saját részéről 2 frt, Szayer János, Badoncz György, Salamon Mária, Simon Katalin, Stajner Mária, Grabovits Mária, Grabovits Katalin, Kovács Erzsébet 50—50 kr., többen 76 kr., összesen 6 frt 76 kr., Rác István gyűjtése Kámon: Tujner József, Galambos György 50—50 kr., többek részéről összesen 3 frt, Csizmazia Pál gyűjtőiben Rába-Csanak: ft. Lőrincz Antal plb., Török Lukács 50—50 kr., többek részéről 4 frt 81 kr., összesen 5 frt 81 kr., Szalay Irma gyűjtőiben Sárvár: Horváth Pál 1 frt, Takács Sándor, Horváth Vince 50—50 kr., többek részéről 1 frt, 30 kr., összesen 3 frt 30 kr., Budapestről: Magas Mária, Kovács Mária, Csizmadia Anna 1—1 frt, Fülestről: Gerdenics Tamás, Gerdenics Ferenc Gerdenics József, Palos János és Wukovits Urbán, Mersich Ferenc 50—50 kr., Pécz Anna gyűjtése Rába-Bogyoszló: Tóth Ferenc, Barkovits Istvánné, Horváth Lajos 50—50 kr., többek részéről összesen 4 frt 78 kr., Hencsey Antal gyűjtése Tana: saját részéről 50 kr., összes gyűjtés 3 frt 10 kr., ft. Schmelner József plb. Köblény: saját részéről 1 frt, Schmelner József nyug. tanító 50 kr., többek részéről 40 kr., összesen 1 frt 90 kr., Gyöngyösről: Pusztay Alajosné és Heim Anna 50 kr., id. Ivánics József 50 kr., többen 90 kr., összesen 1 frt 90 kr., Ozoray Mariska Nagy-Surány 1 frt, János-Hidáról: Füleky József, Gerhát M. János és neje, Tóth József és neje, Berkó Dózsa 1—1 frt. Siposs Ágoston, Vilcesk Károly, Serfőző Antal, Eszes Béla, Kerepessy József, Kovács József, Dobos Pál, Kiss Mihály, özv. Pethó Terézia, Szénásy János 50—50 kr., kisebb adományokkal összesen 11 frt, 20 kr., Nagy-Dobosról: Szopkó Ferenc és neje, Juhász György és neje, Dömötör Antal 1—1 frt, Fehér Mihály 50 kr., Hvezda Anna urnó gyűjtése Érsekujvár: saját részéről 50 kr., Csutkay Imre, özv. Barak Istvánné, Bartos József 1—1 frt, Kodek József, Csutkay Mária 50—50 kr., Hodermárszky Imre Szt-Mihály-Zichyfalva 50 kr., Albrecht István Kis-Czeplak 1 frt 45 kr., Bauhoffer János Bpest 1 frt, a tállyai katolikusok 11 frt 78 k., Acsalagól: Kovács István 50 kr., többek részéről 1 frt 15 kr., összesen 1 frt 65 kr., Felistálról: Hazafi és Fábrik Károly 60 kr., Kanovits István, N. N., Ágh József és neje, Kanovits József özvegye 50—50 kr., összesen 2 frt 60 kr.

A beküldött kegyes adományokért, nem különben a hozzánk intézett rokonszenves részvevő sorokért szent ügyünk drága vértanujának nevében legforróbb köszömetünket nyilváníthatjuk. Áldja meg az Isten a kegyes adakozókat az ég és föld minden áldásával!

HITBUZGALMI ROVAT

Sz. Zoérárd, András

és sz. Benedek remeték, magyar védőszentek.

Julius 17.

Sz. István, hazánk első apostoli királya és valódi apostola, a keresztény vallás és a keresztény műveltség terjesztése és megerősítése végett az országban a 10 püspökségen fölül több kolostort s apátságot is alapított.

A 10 püspökség: az esztergomi, kalocsai, egri, pécsi, veszprémi, bácsi, erdélyi, csanádi, győri, váci.

Apátságok: a pannonhalmi, pécsváradi, szalavári, bakonybéli és a nyitra-zobori.

Ez apátságok közül a pécsváradinak és a zoborinak manap már csak a címe maradt meg. Szent István idejében azonban kolostorral, földbirtokkal birtak. A kolostor szerzetesei sz. Benedek-rendbeliek voltak.

A mi szenteink közül, sz. Zoérárd is e szerzetes rendhez tartozott. A Nyitra-zobori apát, Fülöp vette őt fel a rend tagjai közé.

A Nyitra-zobori apátság kolostora Nyitra városa mellett a ma is Zobornak nevezett hegyen állott. Zoentibald Zobor vezértől neveztetett el a hegy Zobornak. A kolostor, mely hazánk legregibb és legelső kolostorainak egyike, de ma már nem létezik, sz. Ipolyt tisztelte védőszentjéül. Első apátja Fülöp volt. E Fülöpnél jelentkezett sz. Zoérard a szerzetesek közé való felvétel végett.

Sz. Zoérard lengyel földművelő szülőktől származott. Lengyelországban a Visztula jobb partján, Opatowiecz városkában született a tizedik században. Atyja is, Márk földműves, anyja is, Ágnes, istenfélők, jámborak, erkölcsösek voltak. Fijukat Zoérardot is istenesen, jámboran, erkölcsösen, nagy gondnal nevelték.

Zoérard, midőn felserdült a Dunajecz folyó mellett, a krakkói egyházmegyében, Cehor község közelében, kőszirt alatt egy üregben, mint remete éledegelt. Ez üreget még 1468-ban is mutogatták. Az 1000-dik év körül Magyarországra jött, s itt a zobori szerzetesek közé felvételre. Mint szerzetes sz. András apostol iránt való tiszteletből András nevet vett fel.

Zoérard egy ideig, mint hittérítő igen buzgón fáradozott. Utóbb azonban, az apát engedelmével, teljesen visszavonult Zoborhegyén egy üregbe és ott remete életet élt.

Itt fölkereste őt egy szintén lengyel ifju, Benedek, aki vele együtt akart remetéskedni, hogy vezetése alatt a keresztény tökéletességre jusson.

Zoérárd és Benedek igen szigoruan éltek. Hetenkint 3 napon semmit se ettek. Imádság, elmélkedés, munka voltak foglalkozásaik. Az alváásra nem sok időt fordítottak. Az éjjelt is jó részben imádsággal, elmélkedéssel, istenes beszélgetéssel töltötték.

Zoérárd Benedeket többször leküldte a városba s a szerzetesekhez. Benedek ilyenkor elbeszélte Zoérárd szigorú életét, kemény önsanyargatását. E Benedektől halott elbeszélések alapján írta meg utóbb sz. Mór, pécsi püspök, aki akkor még nyitrai szerzetes volt, sz. Zoérárd és sz. Benedek életét.

Sz. Zoérárd és sz. Benedek a zaborhegyi magányból Trencsén közelébe, a Vág partján emelkedő Szalka-halom sziklabarlangjába vonultak.

Sz. Zoérárd itt vaslánczczal övezte magát körül, éjjel-nappal imádkozott, folyton böjtölt, az alváásra alig kis időt fordított. Hogy azért az álom, a nem neki szánt időben őt el ne nyomja: egy öreg fának belét kivájta. A fa kérgének üregébe belül testének magasságához mérten, faszegeket és hegyes nádszálakat vert, feje fölé pedig négy nagy kövel körülaggatott, szabadon függő abroncsba kötött. Ha az álom elnyomta: feje az abroncsba, teste a szegekbe s a hegyes nádszálakba ütődött. Az ütődés és a szűrés azután felébreszté.

Mások szerint: „laposra faragott cserfatorzset sövénynyel körülfonta és a sövényen minden oldalról éles nádszálakat szúra keresztül; maga pedig a törzsre ülve, ilyen ülőhelyet használt, úgy, hogy ha teste az álomtól elnehézülve, bár mely oldalra talált hajolni, a nádak hegyei erősen megsebztek és felébrédt.“ (Balik.)

Zoérárd a legszigorubb önsanyargatásban 1009-ben fejezte be szent életét.

Sz. Benedek Zoérárd halála után a barlangot nagyobbra vájta és ott mestere példáját híven, buzgón követve, élt.

Három év múlva rablók ütöttek barlangjára. Pénzt követeltek tőle. Minthogy azonban ő pénzt nekik nem adhatott, az egyik rabló bárdjával behasította fejét. Vére pirosra festé a barlang falait. Negyedóránnyira elhurezolták a hegyfokra és onnan a meredek szikláról, az alatta elfolyó Vág folyóba vetették.

A környék lakói tisztelték, szerették Benedeket; hiszen jó tanácsaival gyakran segített rajtuk. Fel is keresték őt sokan. Nagyon esodálkoztak azért rajta, midőn őt szokásuk szerint

fölkeresték, hogy a barlangban nem találták. Egy év mult már el és senki se tudta hová lett sz. Benedek.

Egy valakinek azonban feltűnt, hogy a Vág partján nagy sas telepedett le, amely úgy viselkedett, mintha valamit őrizett volna. Ügyes vizbuvárt bocsátottak azon a tájon a Vág folyóba, keresné meg, nincs-e talán ott a vízben a szent remete, mert hiszen a földön, a hegyek között, minden zeget-zugot átkutattak, de sz. Benedekre sehol rá nem akadtak.

A vizbuvár csakhamar emberi testre talált. Felhozta azt és mindenki a szentre ismert benne. Olyan volt, mint ha csak aludt volna; a feloszlásnak legkisebb jele sem látszott rajta.

A hívő nép nagy tisztelettel vitte a drága ereklyét Nyitrára, sz. Emmerán templomába és ott ezüst koporsóba, egykori mestere és remete lársa, sz. Zoérárd mellé helyezték.

Ott nyugodott a két szent teste 300 éven át, mindaddig amíg trencsényi Csák Máté, a nagy kényúr, a nyitrai székesegyházat fel nem dulta. Ekkor vad lelkű emberei a szentek ezüst koporsóit elrabolták, ereklyéiket szétszórták 1318-ban.

Ereklyéikből csak néhány darab őriztetik még a nyitrai székesegyház kincstárkapolnájában.

E két szent Nyitraegyházmegyének és általában egész Magyarországnak védő szentje.

A szalkai sziklabarlang mellett kápolna van a sziklába vájva. Azon a helyen, a honnan lelökték sz. Benedeket, tiszteletére kápolnát építettek, 1224-ben pedig sz. Benedekrendbeli apátságot. Ez apátság már valósággal nem létezik. Címe maradt csak meg.

A sziklabarlangot néh. Sztarek Lajos nyitrai c. kanonok és trencsényi alesperes-plebános három fokozatos kápolnával fogta körül. A legalsó, Krisztus urunk sírja; a középső a szeplőtelenül fogantatott b. Szüzé, a legfelső sz. Benedek és Zoérárd kápolnája. Ebben a két szent tiszteletére egy-egy oltár van; ezzel mintegy 10 ölnyi szikla folyosó van összeköttetésben, melyben sz. Benedeknek ősrégi szobra ülőhelyzetben látható.

Dicső szenteink! Hazánk földén éltetek; hazánk földén haltatok meg. Erényeitekkel ragyogtok. Szigorú szent életek az örök dicsőség koronáját szerezte meg számotokra. Felkerestétek hazánkat élve. Ne vessétek azt meg az örök életben se! Esedeztetek érettünk! Esedeztetek szegény hazánkért!

Alakítsunk sz. Alajos társulatot!

Mit akar e társulat?

Egyesíteni akarja az ifjakat. Azt akarja, hogy az ifjak sz. Alajost kövessék. Kövessék pedig az áhitatban és erényekben.

Áhitatban? erényekben?

Mely áhitatban? Mely erényekben?

A társulat áhitata az Oltáriszentségre, az Ur Jézus szent szívére, a bold. Szűzre irányul sz. Alajos tisztelete mellett s ezzel kapcsolatban.

Ennek megfelelőleg a tagok által naponkint mondandó főhászok („Imádtassék és áldassék a legfölségebb Oltáriszentség”) az Oltáriszentségre, („Szelid és alázatos szívű Jézus tedd, hogy szívem a tiedhez hasonlóvá legyen”) Jézus sz. Szívére, (Szűz Máriának édes szíve légy az én menedékem!) Szűz Máriára vonatkoznak.

Ugyancsak ennek megfelelőleg a tagoknak ajánlatik az Oltáregyesületbe, Jézus sz. Szíve, vagy a bold. Szűz valamely társulatába való belépés.

De ugyan mért ölel fel e társulat az áhitat-gyakorlatokból, sz. Alajos tisztelete mellett még hármat? Mért?

Sz. Alajos különös szeretettel, imádással viselkedett az Oltáriszentség iránt, különösen ragaszkodott a bold. Szűzhöz és Jézus sz. Szíve tisztelői között is ott találjuk sz. Alajost.

Ugy olvassuk élete történetében, hogy sz. Alajos, amikor csak tehetett, az Oltáriszentség előtt leborult, hogy vajmi gyakran erővel kellett őt az Oltáriszentségtől elvonni s hogy ha már távoznia kellett a kápolnából, az ajtónál visszafordult és onnan még egyszer üdvözölte az Ur Jézust. A legfölségebb Oltáriszentséget a sz. áldozás által hetenkint magához vette s ezt oly áhitattal tette, hogy három napon át készült annak vételéhez, és három napon adott hálát vétele után.

A bold. szűz Mária zsolozmáját, kora gyermek-sége óta naponkint elimádkozta. A bold. Szűz képe előtt órák hosszat is eltértelt s imádkozott. Ugy szerette a bold. Szűzet, amint csak a legjobb gyermek a legjobb anyát szeretheti. Külön imádsága is van a bold. Szűzhöz.

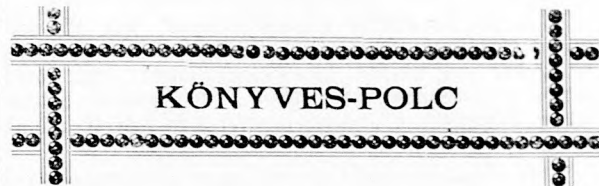
Sz. Alajos Jézus sz. Szíve tisztelői közé is soroltatik. Egy ifjunak, Celestini Miklósnak, aki betegségében sz. Alajoshoz folyamodott: megjelent és azt hagyta meg, hogy Jézus sz. szívébe ajánlja magát. Az ifju ugy t és csodálatosan meggyógyult. Sz. Alajos azon a napon múlt ki, mely utóbb Jézus sz. Szíve ünnepül rendeltetett.

Sz. Alajos kiválóan imádtá és szerette az Oltáriszentséget és Jézus sz. Szívet, kiválóan tisztelte és szerette a bold. Szűz Máriát. Sz. Alajost azért mi is csak akkor követhetjük igazán az áhitatban, ha a mi áhitatunk is az Oltáriszentségre, Jézus sz. Szívére, a bold. Szűz Máriára irányul.

Jelentés.

Jövő évre ünnepeljük hazánk ezredéves főnállásának emlékét. Mindenki tudja, hogy ezernyi súlyos megpróbáltatások közt ezt az államot egyedül keresztény jellege mentette meg az enyészettől. És e keresztény jellegét rá szent István király-aposztolunk nyomta, aki a magyar népet kereszténnyé és ez országot keresztény állammá tette. Ez áldott lelkű király-aposztol emlékét tehát, különösen ez elpogányosodott korban mindenképpen dicsőíteni és magasztalni kell, kinek-kinek legjobb tehetsége szerint. Tiszteletét minden keresztény háj-lékba be kell vinni: e célból páratlanul fényes

kiállítású naptárt fogunk közrebocsájtani Szent István király naptára címen. Kérjük azért olvasóinkat, járuljanak hozzá első szent királyunk tiszteletének terjesztéséhez az által, hogy e naptárra előre figyelmessé tesznek mindenkit s annak megszerzését minden ösmerősüknek ajánlják. Az ára a „Magyar Néplapban“ jelezve lesz.

Felhívás előfizetésre. Kérjük t. olvasóinkat mind közönségesen, azokat is, a kik részint egész évre, részint a jövő féleltre már előfizettek, azokat is, kik a jövő féleltre előfizetésökkel még hátra vannak, hogy a „Religio-Vallás“ olvasóinak és előfizetőinek körét a katolikus értelmesség minden rétegére egyre növekvő arányban kiterjeszteni segítsenek. — Magyarország életkérdésének, a vallási kérdésnek, a „Religio-Vallás“, az élet és a történet által felállított világító tornya. E felszázados világító torony tájékoztató fényének előteremtésében, az eget s földet s a poklokat is felzaklató jelen időben, — a dicsekvés szándékától messze eső alázatos szívvel valljuk be — sokkal több a remegő imádság, mint a maga erős tudásában bizakodó bármilyen tanultság érdeme. Vezér vagy közkatona, tengernagy, kapitány vagy közmatróz legyen valaki, hogyha a jelen zivataros időben, a saját elszigetelt otthonából, messzemessziről, a saját szemével világosan akarja látni, hogy Magyarország hajóján merre mutat a vallásosság iránylása, s mely rengőtegg hullámlásoknak van e hajó itt most kitéve, az kísérje figyelemmel, vizsgálódó szemekkel a „Religio-Vallást“, a keresztény vallásnak, a kath. egyháznak, csendes idők és a maiakhoz hasonló borzalmas hajózások tájékoztatása számára egyiránt szolgáló felszázados világító tornyát. Az esperesi kerületek különösen a katolikus olvasó körökbe és egyesületekbe igyekezzenek lapunkat bevinni, a mely minden szűkeklű parikularizmustól és pajláskodó részrehajlástól menten a közügyet ideális tisztaságában igyekszik maga is szolgálni, mások által is szolgáltatni. Az előfizetés módja a lap címe mellett van ismertetve. Féleltre előfizetés 5 frittal. — Budapest, 1895. jun. 15-én.

A lap tulajdonos kiadó szerkesztője.

„Megjelent“ és beküldetett a *Legszentebb Rózsafüzér Királynéja* c. képes havi folyóirat 7. száma. Szerkeszti és kiadja Kindler Imre. szt.-Dom. r. atya Szombathelyen. Ára egész évre 1 frt (2 kor.) 10 pld. egyszerre egy címre rendelve és előre fizetve 8 frt, 50 pld. 36 frt. Változatos tartalma a következő: 1. Enyhülés (Vers K. J.) 2. Az ima, az üdvösség nagy eszköze (Szt. Alf.) 3. győzedelmes fegyver (Dr. Tauber S. Szűz Mária látogatása (Dr. Tóth. J. 5. Miért tisztelik a katolikusok annyira Szűz Máriát. (P. L. 6. A megelevenedő szobor. 7. fej. Az énnekem. (Vers Nyulassy A.) 8. Kölni szt. János életrajzából. 9. Társulati értesítés. 10. Lelkikincstár. 11. Hírek. 12. Vegyesek. 13. Szerkesztői üzenetek. 14. Imaszándékok; kepek. A legszentebb Rózsafüzér királynéja. Kölni sz. János vértanu. Szombathely, Vasmegeye. A szerkesztőség Szt.-Dom. r. zárda.

Leszállított áru könyvek. A következő értékes művek rendkívüli *leszállított* áron kapkátók szerkesztőségünkben:

1. „*Magyarország Helységnevtárának legújabb javított és bővített kiadása.*“ Két kötet 12 frt helyett nálunk csak 4 frt.

2. „*Szellemi kincstár.*“ bibliai adatok és példák-ból, egyházi atyák s az ó-kor bölcseinek munkáiból, történeti adatokból, hazai és külföldi írók műveiből összeállítva. Öt kötet 30 frt helyett nálunk 15 frt.

3. „*A keresztény ifjuság könyve*“ írta Flavigni grófné, fordította Czirer-Cseh Stefánia. Megmagyarázza az egyház szertartásait, ünnepeinek jelentőségét, rövid hit és erkölcsstannal. Ára füzve 1 frt helyett nálunk 50 kr., bőrkötésben aranymetszettel 2 frt helyett nálunk 1 frt.

4. „*Gyászhangok*“ temetkezések s halottasmisékre ára 60 kr. helyett nálunk 30 kr.

5. „*Szentek követése*“ dr. Bellesheim Alfonz nyomán szerkesztette Kubányi Béla minden napra a szent élete kapcsán üdvös olvasmánnyal és elmélkedéssel, ára 4 frt helyett nálunk 2 frt, díszkötésben 5 frt helyett 2 frt 50 kr.

6. „*Májusi virágok*“ imakönyv, németből fordította Herbst József, ára füzve frt 1.20 helyett nálunk 60 kr., vászonba kötve frt 1.60 helyett nálunk 80 kr., aranykötésben frt 2.40 helyett nálunk frt 1.20.

7. „*Miért szerettem én a katolikus egyházat*“ írta s gyermekeinek végrendeletképpen hagyta egy protestáns pap. Ára 40 kr. helyett nálunk 20 kr.

8. „*Családi élet búban és örömben*“ Kist Lipót után németből többek közreműködésével fordította V. Szathmáry Géza, ára 5 frt helyett nálunk 2 frt 50 kr., díszkötésben 6 frt helyett nálunk 3 frt.

9. „*A ker. anyaszentegyház közönséges ájtatossági gyakorlatai.*“ Imák és énekek; 9 iv füzve 20 kr. helyett nálunk 10 kr., kötve 40 kr. helyett nálunk 20 kr.

10. „*Arany könyvecske*“ az alázatosság útján az örök életre vezető kalauz, a pécsi püspök jóváhagyásával ára 20 kr. helyett nálunk 10 kr.

11. „*Szent elmélkedések kézikönyve*“ olaszból fordította dr. Gyarmathy J., ára 3 frt helyett nálunk 1 frt 50 kr.

MAI KÉPÜNKHÖZ

Mai képünk sz. László királyt úgy ábrázolja, mint a magyar sereg Mózesét, aki vesszejével a sziklából vizet fakaszt. A hagyomány szerint midőn szent László Horvátországban hírül vette, hogy a hazát kalandor kúnok háborgatják, seregével gyors menekben jött haza és a sokkal számosabb ellenséget a Temes folyó mellett érte utól. S mivel a gyors támadástól várt sikert: maga vette kezébe a vérszínű királyi zászlót, az ellenséget megrohanta és meggyőzte s a vezérét vesztett martalóc kún hadnak csak kettő közt engedett választást kegyelme: vagy szolgává lenni mindörökre vagy szabad kereszténynek. A kúnok ez utóbbit választották. — E hadjáratban Isten több csodát tesz sz. László által. Így midőn serege fáradalmas menetek után az ellenséget elérte, éhségtől és

szomjúságtól kinoztatván, eleségért kiáltozott. Az imádságba elmerült király e zajra fölésmélt s vitézeit a közel segély reményével vigasztalá. S ime, még beszédét be se végezte, midőn szarvasok és bivalyok egész csordája jött a táborba. Miután pedig a sereg éhségét lecsillapítá, vesszejével megütött egy sziklát és abból vizet fakasztott szomjúságuk eloltására.

Kocka-rejtvény.

Blazsek Lajostól.

		la-	juk			
		De	resz-			
mi	nat,	hi-	pil-	hagy-	ke-	
tünk,	had!	nem	A	tet	ső	
		Es-	vég			
		ga	meg			
		a	kü			
		gya	szol-			
láz-	Itt	Fel	re-	szünk	a	
hi-	láz	dó	es-	nép!	Tör	
ja,	va,	vő	va,	ánk	Oh	
tün-	a-	ria-		kü	itt	ra
czok		ket	Szent	a	ó-	szünk.
meg-	hi-	har-		Gy. Ö.	Zeng	az

(Megfejtése a 30. számban.)

A szerkesztőség üzenetei

V. J. Bodorfa. A két pld. tévedésből járt. Fizetve egyiknél sincs semmi; a tartozást tehát könnyű kiszámítani. V. J. Mező-Petri. Az öt példányért márciustól dec. végeig 7 frt 25 kr. jár. G. F. Pölöskefő. Sziveskedjék egy címszalagját beküldeni. — D. I. Homonna. Lapjai azzal a hátirattal jönnek vissza, hogy ismeretlen. — Sz. J. Nagy-Mácséd. A kívánt célra előirtuk. — M. G. Rozsnyó. Ez évre rendben. — Gy. G. Domonkosfa. Kérjük pénze elküldése céljából egy címszalagját beküldeni.

Budapesti piac.

Hivatalos árak:

Búza	bansági	uj	78-82	kg.	6.85	6.90
	tiszavidéki	"	78-82	"	6.80	6.95
	pestvidéki	"	78-82	"	6.85	7.10
	fehértmegyei	"	78-82	"	6.85	7.10
	bácskai	uj	78-82	kg.	6.95	7.20
Rizs			70-72	"	5.95	6.05
Arpa	takarmány	uj	60-62	"	6.25	6.55
Arpa	égetni való	"	62-64	"	6.60	6.90
	sörözősei	"	64-66	"	7.20	8.20
Zab		ó	39-41	"	—	—
		uj	39-41	"	6.65	6.70
Magyar	bansági	ó	75	"	6.60	6.70
	másrész	ó	73	"	6.55	6.60
Köles		ó		"	6.20	6.80
Repce	káposzta					

Lisztüzlet. Árak:

Sz.	0	1	2	3	4	5	6
frt	12.40	11.80	11.10	10.70	10.30	9.70	8.70
	7	8		F	G		korpa
	8.10	6.70		4.70	4.50		

100 künökint, összesen liszta súlynak értve.

Zöldségüzlet. Pozsonyi petrezselyem 8.—10 frt, pozsonyi sárga répa 5.—7 frt, budapesti sárgarépa 5.—7 frt, vöröshagyma 7.—10 frt, sárga makói hagyma 6.—9. kr., foghagyma 20.—40 frt, sárga burgonya 3.—4 frt, rózsaburgonya 3.—4 mind méter-mázsánként. Korai burgonya 1 kiló 12.—14 kr. — Zeller 6 frt, párhagyma 75 kr. céklarépa 80.—1.50 kr, fekete retek 60.—1.80 frt, kudarab 8.—10 frt. kel káposzta — frt, fejes káposzta — frt, vörös káposzta — frt, mind 100 darabonként. Kakukfű 100 cs. 40.—60 kr., kapor 6 csomó 10 kr. torma 100 drb. 10.—20 frt, metéldhagyma 15 cs. 10 kr., zöld petrezselyem 15 cs. —10 kr., laboda 1 kosár 60.—80 kr. kelbimbó 1 csomó 50.—1 frt, madarbegy 1 cs. 50.—1 frt, vörös saláta 1 cs. 40.—60 kr, Karfiol darabja 10.—25 kr, paradicsom 100 drb. 50.—2 frt. fejes saláta 100 darab 30.—50 kr., carotta 4 cs. 10 kr., hónapos retek 5 csomó 10 kr., sóska 1 cs. 20 kr., bab 1 kiló 1.20.—1.60 kr., borsó 1 kiló 20.—30 kr., spárga 1 kiló 50.—1 frt, spárgatök 1.—1.50 kr., uborka 1 drb 30.—50 kr., korai kel 2.—3 frt.

Vetőmagvak. Lóhere 66.—70 frt. Lucerna 48.—52 frt. Muhar mag —25 frt. Tarlórépa — frt, hajdina — frt. Őszi borsó — frt. Bükköny — frt. Baltaim — frt.

Baromfi és tojás. 1894-es levestyuk, sütai és becsmálnak való csirke 1.35—1.40 frt, 1895-ös csirke 69—1.80 frt, 1894-es kövér lud 6.—7.—frt, 1894-es husos lud 2.25—2.60 forint, 1894-es husos kacsa 1.20—2.—frt, kappan 2.50—3.—forint, pulyka 2.75—4.— forint, 1895-ös liba 2.50—3.— frt, 1895-ös tömött liba 3.50—4.50 frt párja.

A szerkesztésért felelős: Németh Gellért.

Ócska hangszerek becsesréletnek.

STOWASSER J.

hangszergyáros, cs. és kir. udvari és hadseregállító.

BUDAPEST,

II. ker., Lánchíd-utca 5.

Szűz gyártmányú fuvó, vonó és ütőhangszerek kitűnő erős hangú cimbalnok és azok alkatrészéről nagy képesárjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

Elpusztíthatatlan erős orgona harmonikákról külön árjegyzék kérendő.

Minden emü hangszerek és harmonikák javítása a legelőbb árban eszközöltetik.

Közsegi dobozok.

BUTOROK

részletfizetésre

1—8 legelőbban kaphatók

EHRENTREU és FUCHS testvérek

Budapest, VI., Teréz-körút 8.

A kárpáti kasza

a „KASZÁS“ védjeggyel

a legjobb kasza a világon.

Kemény, szívós, csupán egyszeri kalapálással több napon át lehet vele dolgozni és egyetlen kaszakő-fenéssel 20—150 lépésnyire lehet vele kaszálni még a legkeményebb hegyi fűben is. A „kárpáti“ kaszát különben egész Magyarországon már mult évről, mint a legkitűnőbbet ismerik és szó nélkül visszaveszem attól, a kit nem elégtene ki.

A valódi kárpáti kasza a „Kaszás“ védjeggyel egyedül csak is alulrott cégnél kapható. Árak a következők:

A kárpáti kasza hossza a könyökkel együtt centiméterekben	60	65	70	75	80	85	90	95	100
Ára darabonként, krajcárban	70	80	90	100	110	120	130	145	160
Egy 5 kilós postacsomagba elfér darab	14	13	11	10	9	8	7	6	6

A ki egy postacsomaggal rendel, bérmentve kapja. A ki pedig 3 postacsomaggal rendel egy-szerre, azonkívül egy kaszát is kap ingyen ráadásul.

1 drb kárpáti kaszakő (fenőkő) első rendű 15 kr., 1 drb kárpáti kaszakő második rendű 10 kr.

1 kalapáló készlet üllő és kalapács angol acélból 75 kr.

MAUTHNER ÖDÖN magkereskedése, **BUDAPEST** Andrassy-út 23.

RÉTAY és BENEDEK

ezelőtt

KRISZTA és TÁRSA,

miseruhák, egyházi szerek, zászlók és egyleti
lobogók gyára.

Budapest, IV. ker., Lipót-utca 21. sz.

A nagymélt. és főtitkarelendő Császka György kálcaesal érsek és
a budapesti oltáregylet egyedüli szállítója.

Ajánlják bőven felszerelt raktárukat, nevezetesen:
miseruhákat, templomi zászlókat, tűzoltó-, iskolai és
temetkezésegyleti, iparos-dalegyleti lobogókat, szentség-
tartókat, kelyheket, áldoztató kelyheket, kereszteket,
füstölőket, oltárlámpákat, csillárokat, szobrokat nagy
választékban. Elfogadjuk stációképek és szentképek
festését; oltárok, Mária-trónok, Krisztus-sírok és
szószékek akármilyen rajz szerinti művészies el-
készítését. — Egyházi kelmék, csipkék, falfeszületek, búcsujáró feszü-
letek nagy választékban kaphatók raktárunkon. 17—52

Kívánatra készítenek küldünk bérmentve árjegyzékeket, alkalmas mintákat.

Hirdetéseket

a

„Sz. István király naptár“

részére, melynek már most
a legnagyobb elterjedés biztosítva van, kizárólagosan
felvesz a „Magyar Néplap“ hirdetési rovatkezelője

Friedenstein Vilmos

hirdetési irodája

Budapesten, Teréz-körút 3.

Telefon 25—15.

„SZ. GELLÉRT“

KÖNYVNYOMDA

BUDAPEST.

VIII. ker., Práter-utca 44. szám.

elvállal mindennemű

NYOMTATVÁNYOKAT.

Hirdetéseket lapunk számára kizárólag
Friedenstein Vilmos hirdetési irodája
(Budapest, Teréz-körút 3.) fogad el.

Főt. Plébánia-Hivataloknak.

A „Szent Gellért“ könyvnyomda tisztelettel adja tudomásul, hogy ezentul az összes egyházi
nyomtatványokat raktáron fogja tartani, melyek a legjutányosabb áron lesznek kaphatók. Eddig raktáron
vannak és azonnal küldhetők: **Testimonium Confirmationis 100 darab 50 kr.**

Kivonat a születési anyakönyvből 100 drb 60 kr. — Halálozási értesítvény 100 drb 70 kr.

Keresztelési, Házassági és Halálozási űrlapok,

magyar szöveggel 25/40 cm. finom erős papírra nyomva: 100 darabja 1 frt 20 kr. ugyanez magyar és
latin szöveggel kisebb közepes papírra nyomva 100 darab 1 frt.

Továbbá kaphatók: **községi hitelszövetkezeti tagsági és törlesztési könyvecskék.**

Ezen nagy 8-rétű 8 oldalas, erős borítékkal ellátott könyvecskék darabját 2 krajcárjával adjuk.

A „Szent Gellért“ könyvnyomda ezenkívül elvállal mindennemű megrendelést, egyházi, községi
és magán jellegű nyomtatványokat és szállítja azokat a legrövidebb idő alatt, s legjutányosabb áron;
erős, jó papírt ad s tetszetős, csinos kiállításra nagy súlyt fektet.

Tisztelettel kerjük a főt. Plébános urakat, a községi elöljárókat, a különféle egyletek tagjait s
minden katolikust, hogy nyomdai megrendeléseiket ezentul ne zsidó vagy szintelen nyomdában esz-
közöljék, hanem keressék meg a „Sz.-Gellért“ katolikus könyvnyomdát, mely mindenkor rendelkezésükre
áll s így is támogassák a kath. ügyet. Fogjunk össze valamennyien, akkor boldogulunk.

Könyvnyomdánk mint a katolikus érdekek megrendíthetlen támogatója, büszkeségét helyezi
abba, ha az igényeket minden tekintetben kielégítheti s a megrendelőktől csak dicséretet arathat.

Tisztelettel

Budapest, 1894. április 12. (I., Döbrentey-utca 18.)

a „Szent Gellért“ könyvnyomda.